

APOCRYPHA

2nd ESDRAS par KING JAMES BIBLE 1611

www.Scriptural-Truth.com

2 Esdras

Otrajā grāmatā Esdras

{Pravietis Esdras dēls otrā grāmata 1:1}

Saraias, Azarias, Helchias, dēls dēlu dēlu

Sadamias, Sadoc, Achitob, dēls sou

{Achias Phinees dēls dēla dēls 1:2}

Heli, Amarias, Aziei, dēls dēlu dēlu

Marimoth dēls un viņš spake unto, Borith,

Abisei, Phinees, Elesar, dēla dēla dēls

{1:3} Aaron, Levi; cilts dēls kas bija

gūstekne Medes Artexerxes valdīšanas zemes

persieši karalis.

{1:4} un Kunga vārds nāca pie manis, sakot:

{1:5} iet savu ceļu, un shew mana tauta viņu grēcīgs darbiem

un viņu bērni viņu ļaunprātību, ko viņi ir darījuši

pret mani; ka viņi var pastāstīt saviem bērniem bērniem:

{1:6} jo tēvu grēki ir pieaudzis

tiem: viņi ir aizmirsuši mani un piedāvāja sacīja
dīvaini dieviem.

{1:7} am nav pat viņš, kas atveda viņus no zemes
Ēģipte, no nama verdzība? bet tie ir
mani izprovocēja unto sašutums un nicināja savu padomu.

{1:8} pull tu nost, tad tava galva matus, un nodot visas
ļauņo pār viņiem, viņi ir paklausīgs, sacīja mans
likums, bet tas ir dumpīgs cilvēki.

{1:9}, cik ilgi tos, par kuriem man ir atvairīt
tik daudz laba darījuši?

{1:10} daudzi karaļi ir es iznīcināja viņu sakes;
Faraons, ar saviem kalpiem un visu savu varu, es esmu smitten
uz leju.

{1:11} visām tautām ir es iznīcināja priekšā, un
Austrumos ir izkaisīti divās provincēs, cilvēki
pat Tyrus un Sidon, un nokāvi savus ienaidniekus.

{1:12} runā tu tādēļ sacīja viņiem, sacīdams: tā saka
Kungs,

{1:13} izvedu caur jūras un sākumā
jums devis lielu un drošu braucienu; Es tev Mozu,

vadonis un Aaron priesteris.

{1:14} I deva jums gaismu uguns pīlāra un liels
jautā jādara, vidū; vēl tu mani aizmirsuši
saka tas kungs.

{1:15} tā saka tas Kungs Visuvarenais, paipalas, bija tikpat
pilnvara ar jums; I deva jums teltis jūsu aizsargātu:

Tomēr jūs tur, nomurmināja

{1:16} un uzvarēja ne jau mans vārds iznīcināšanai
jūsu ienaidniekiem, bet kādreiz līdz šai dienai vai jūs vēl kaut ko.

{1:17} kur ir priekšrocības, kas ir jādara jums?

kad tu bija izsalcis un izslāpis tuksnesī, izdarīja ye
pie manis, ne raudāt

{1:18} sakot, kāpēc tu esi atnesa mums šo
tuksnesī, lai mūs nogalināt? tas bija bijis labāk, ja mums ir
pasniedz ēģiptieši, nekā mirt šajā mežonīgajā vietā.

{1:19} tad bija žēl par savu mounings un iedeva
manna ēst; Tātad tu apēdi eņģeļu maize.

{1:20} kad ye bija izslāpis, nebija man nav skaldīt klints,
un ūdeņi plūda ārā uz savu devu? es uz siltumu
jūs ar koku lapām.

{1:21} es dalīta starp jums auglīgu zemi, es izdzīt

Kānaāna, Pherezites un Philistines, pirms jūs:

ko man vēl darīt vairāk par jums? saka tas kungs.

{1:22} tā saka tas Kungs Visuvarenais, kad jūs bijāt

tuksnesī, upes Amorites, kas athirst,

un blaspheming manu vārdu,

{1:23} I deva jums nav uguns jūsu zaimu, bet nodot

koku ūdenī un lika upes saldais.

{1:24} ko lai es daru unto tev, O Džeikobam? tu, Juda,

wouldst mani klausīt: būs pārvērst mani uz citām tautām, un

sacīja tiem, kas man dos savu vārdu, ka viņi var saglabāt savu

statūti.

{1:25} redzot tu mani atstājis, būs nepametīs jūs

arī; Ja jūs vēlas mani būt laipns šurp pie jums, tad

pār jums nav apžēlojies.

{1:26} whensoever ye aicina mani, man nav dzirdēt

jums: par ye ir aptraipīts rokas ar asinīm, un jūsu

pēdas ir steidzami izdarīt noslepkavošana.

{1:27} ye ir nevis, kā tas būtu atstājis mani, bet savu

paši, saka tas kungs.

{1:28} tā saka tas Kungs Visuvarenais, man nav lūdzis
jūs kā tēva dēliem, kā māte meitas, un
barojam viņas jaunais babes

{1:29} ka tu būtu mana tauta, un vajadzētu būt jūsu
Dievu; kas jūs būtu mani bērni, un vajadzētu būt jūsu
tēvs?

{1:30} izlobīju kopā, kā vistu gathereth, viņu
cāļu zem viņas spārniem:, bet tagad, ko es daru sacīja
tu? Es cast jūs no manas sejas.

{1:31} kad jūs piedāvājat sacīja man, es savukārt manu seju no
jums: par jūsu svinīgo feastsdays new pavadoņiem, un jūsu
circumcisions, ir atstājis.

{1:32} es nosūtīju jums mani kalpi pravie iem, kuru jūs
ir veikti un krituši un viņu ķermeņi saplēsts gabalos, kuru
asinis, būs nepieciešama jūsu rokas, saka tas kungs.

{1:33} tādējādi saka Visvarenais kungs, jūsu māja ir
vientuļš, būs nodot jums kā vējš auduma rugāji.

{1:34} un jūsu bērni nedrīkst būt auglīga; jo viņi
derdzās mans bauslis un izdarījis to, ko ir
pirms manis ir ļauno.

{1:35} jūsu mājas dos, cilvēkiem, kas dara
Nāc; kuriem nav uzklausījusi mani vēl ticiet man, lai
kam man nekādas pazīmes, tomēr viņi dara, ka man ir shewed
! pavēlēja.

2 Esdras Page 708

{1:36} viņi redzējuši ne praviešus, tomēr viņi sasauc
saviem grēkiem, lai atceri, un atzīst tos.

{1:37} tveru liecinieks žēlastību cilvēkiem nākt,
kuru mazajiem līksmosim prieks: kaut gan tie ir
nav redzējis mani kopā ar miesas acis, tomēr pēc būtības viņi
uzskata, ka
lieta, ko es saku.

{1:38} un tagad, brāli, ieraudzīt kādu godu; un skatiet
cilvēki, kas nāk no austrumiem:

{1:39} unto, kam es došu līderiem, Abraham,
Isaac, un Džeikobs, Oseas, Amos un Micheas, Joel, Abdiasu,
un Jonas,

{1:40} Nahum, un Abacuc, Sophonias, Aggeus, Zakarij,
un Malakija, ko sauc arī tā Kunga eņģelis.

{2:1}. tā saka tas Kungs, man atnesa šo cilvēku

verdzība, un deva viņiem mani baušļi

menservants pravieši; kuriem viņi negribēja ne dzirdēt, bet
nicināja savu padomu.

{2:2} māte, kas neierīkota tos, sacīja viņiem saka, atveriet savu
veidā jūs bērniem; Es esmu atraitne un pamests.

{2:3} es jūs audzināti ar prieks; bet ar bēdām un
smagums ir zaudēju jums:, jo jūs esat grēkojuši, pirms
Kungs, tavs Dievs, un darīts, ka lieta, kas ir ļauns viņam priekšā.

{2:4}, bet ko dara tagad do šurp pie jums? Es esmu atraitne
un pamests: iet savu ceļu, O mani bērni, un lūgt žēlastību
tā Kunga.

{2:5} jo man O tēvs, es aicinu tevi par liecinieku
pār šo bērnu māte, kas nav sekot manu
derību,

{2:6} tu dot viņiem apjukumu, un viņu māte
uz grunts, kas var būt bez tiem pēcnācējiem.

{2:7} Ļaujiet viņiem būt ārzemēs izkaisīti starp pagānu, ļaujiet
viņu vārdi laist ārā no zemes: jo tie esam nicināja
manas pilsētas mēru.

{2:8} bēdas būtu unto tev nodrošināšanas, tu, kas hidest

nekrietns ar tevi! Ak tu nekrietni cilvēki, atcerēties, ko
Es tā sacīja Sodoma un Gomorrha;

{2:9} kuru zeme lieth, piķis un kaudzes pikas
pelni: pat tā arī būs darīt tiem, kas dzird mani, sacīja
saka Visvarenais kungs.

{2:10} tā saka tas Kungs sacīja Esdras, sauciet mani
ka būs dot viņiem Jeruzalemes Karalistes, kuru es
dotu unto Izraēlā.

{2:11} to krāšņumā arī man jāņem pie manis, un sniegt šos
mūžīgā tabernākuli, kas bija gatavi par viņiem.

{2:12} tām ir ziede, dzīvības koks
salds savour; viņi veic ne darbaspēka, ne ir noguruši.

{2:13} go un ye saņem: lūgties par dažām dienām, unto
jums, ka viņi var saīsināt: Karaliste jau ir
gatavi jums: skatīties.

{2:14} veikt debesis un zemi liecinieki; man
ļauņo sadalīti gabalos un radīja labu: jo es dzīvoju,
saka tas kungs.

{2:15} māte, apskāviens tavs bērniem un audzināt tos
ar prieks, veikt viņu kājām tikpat ātri kā pīlārs: man

izvēlējies tevi, saka tas kungs.

{2:16}, un tās, kas ir miris celt uz augšu vēlreiz no savās vietās, un pārvietojiet tos ārpus kapiem: man zināms, ka mans vārds Izraēlā.

{2:17} bailes nav, tu māte, bērni: man izvēlējies tevi, saka tas kungs.

{2:18} tavu palīdzību es nosūtīs mani kalpi Esau un Jeremy, pēc kura aizstāvis ir svētīts un sagatavoti par tevi divpadsmit kokus pārpilnus augļus ūdenslīdēju, {2:19} un tik daudz strūklakas, kas plūst ar pienu un medus un septiņas vareno kalniem, un tad tur aug rozes un Lilijas, ar kuru tiks aizpildīt tavus bērnus ar prieku.

{2:20} to tiesības uz atraitne, spriest par tēva, dot nabagiem, aizstāvēt reti sastopamu slimību ārstēšanai, ietērpt kailo,

{2:21} dziedēt nolauzto un vāja, pasmieties ne Kleins nicinājumu, aizstāvēt sakropļoti un ļaujiet aklais vīrs nāk mana skaidrība aktuāli.

{2:22} saglabāt veco un jauni tavs sienās.

{2:23} neaizskarami tu findest mirušajiem, ņemt tos un

viņus apglabātu, un es tev dos pirmo vietu mans
augšāmcelšanās.

{2:24} norunājām vēl O mana tauta, un ņemt tavs atpūtu, tavs
rāmas joprojām nāk.

{2:25} barot tavus bērnus, O tu esi laba māsa; stablīsh
viņu pēdas.

{2:26} attiecībā uz ierēdņiem, kuru es esmu devis tev tur
veic ne viens no tiem iet bojā; jo būs nepieciešamas, no
vidū tavs numurs.

{2:27} nedrīkst būt apnicis: kad nepatikšanas dienu un
grūtsirdība nāk citi raud un ir noskumis, bet
tu būsi Priecīgus un pārpilnību.

{2:28} pagānu veic skaudība tevi, bet viņi var
nedarīt neko pret tevi, saka tas kungs.

{2:29} manas rokas attiecas uz tevi, lai tavs bērniem
nevar redzēt ellē.

{2:30} dzīvespriecīgu, Ak tu māte, ar tavu bērnu; i
piegādās tevi, saka tas kungs.

{2:31} atceros tavu bērnu, kas gulēt, ir izraisīt
tās ārā no zemes, un shew žēlastības sacīja pusēs

tiem: es esmu žēlsirdīgs, saka tas Kungs Visuvarenais.

{2:32} apskāviens tavus bērnus, līdz es atnākšu un shew žēlsirdību

sacīja viņiem: mans akas sabraukt un mana žēlastība neiesaistās neizdodas.

{2:33} Esdras saņemts maksas kungs pēc

Mount Oreb, ka ir jāiet sacīja Izraēlā; bet, kad es atnācu

sacīja viņiem, tie, kas man ir nulle, un nicināja

Kunga bausli.

Page 709 2 Esdras

{2:34} un tāpēc es jums saku: O ye pagānu, kas

dzirdēt un saprast, paskaties uz ganu, viņš dod

mūžīgā atpūtu; viņš ir tuvu pie puses, kas nāk

gada beigās pasaulē.

{2:35} jābūt gataviem Karalisti, atlīdzība par

mūžīgā gaisma ir spīd pār jums mūžīgi.

{2:36} bēgt šajā pasaulē ēnu, saņemt

jūsu godības joyfulness: atklāti es liecinu mans Pestītājs.

{2:37} O saņem dāvanu, kas jums ir dots un priecāties,

piešķirt paldies sacīja viņam, kas darījis jūs noveda pie debesu

Karaliste.

{2:38} rodas uz augšu un stāvēt, Lūk skaitu tajās

kas būtu noslēgti tādā svētku kunga;

{2:39} kas ir atkāpusies no ēnu pasauli,

un esam saņēmuši krāšņās apģērbus no Kunga.

{2:40} ņem tavs numurs O Sion un apklusti tiem no

tavs, clothed baltā krāsā, kas ir izpildījušas likumā

tā Kunga.

{2:41} skaitu tavus bērnus, kam tu longedst

jo ir izpildīts: izlūdzamies kungs, varu, tavs

cilvēki, kas no paša sākuma bijis sauc, var būt

svētīta.

{2:42} Esdras redzēju uz mount Sion lieliskiem cilvēkiem,

kam es varētu nav skaitļu, un viņi visi slavē Kungu

ar dziesmām.

{2:43} un vidū viņiem bija jauns vīrietis

liela auguma, garāki nekā viss pārējais, kā arī pēc ik viens

no savas galvas viņš noteikti vainagi un vairāk cildens; ko es

lielā mērā pie brīnījās.

{2:44} tā jautāja eņģelis un sacīja: kungs, kādi ir šie?

{2:45} viņš atbildēja un sacīja man, šie ir tie, kas ir atlikts mirstīgo apģērbu un laisti nemirstīgs, un atzinās, Dieva vārds: tagad tie ir kronēts un saņemt plaukstām.

{2:46} tad teica man sacīja eņģelis, tas ir kāds jaunietis kas tos crowneth, un devis viņiem plaukstās savās rokās?

{2:47} lai viņš atbildēja un sacīja man, tas ir dēls Dievs, kam viņi atzinās, pasaulē. Tad es sāku lielā mērā izteikt atzinību tiem, kas stāvēja tik stīvi nosaukumu tā Kunga.

{2:48} tad eņģelis sacīja man iet savu ceļu, un pateikt mani cilvēki, kāda veida lietas, un cik liels jautā Kungs, tavs Dievs, tu esi redzējis.

{3:1} trīsdesmitajā gadā pēc pilsētas drupas atrodas Babilonijā un ieguldīšanas nemierīgajā pie manas gultas, un manas domas

nāca klajā pār manu sirdi:

{3:2}, jo es redzēju Sion bēdas un bagātību tiem, kas dzīvoja pie Babylon.

{3:3} un mans gars bija iekaisis pārvietots, tāpēc, ka es jau sāku

izrunā vārdus, kas ir pilns ar bailēm uz visaugstākā, un teica:

{3:4} O kungu, kurš noteikums, bearest tu spakest pie

sākas, kad tu didst augu zemes, un ka pats sevi

vieni, un cilvēki, commandedst

{3:5} un gavest ķermeņa sacīja Ādams bez dvēseles, kas

bija tavas rokas meistarība un didst elpot

dzīvības elpa, un viņš tika veikts pirms tevi dzīvot.

{3:6} un tu viņam leadest vērā paradīze, kas tavu labo

roka bija apstādītas, pirms kādreiz zeme panācās uz priekšu.

{3:7} un sacīja viņam tu gavest bauslis mīlēt

tavs ceļu: kas viņš transgressed un tūlīt tu

appointedst nāves viņam un viņa paaudzes, no kuriem

nāca tautām, ciltīm, cilvēki un kindreds skaitu.

{3:8} un katru cilvēku devās pēc savas gribas, un

bija brīnišķīgi lietas pirms tevi un nicināts, tavs

baušļi.

{3:9} un atkal procesā no laika tu broughtest

tiem, kas dzīvoja pasaulē un destroyedst plūdu

tos.

{3:10} un tā notika katru no tiem, kas kā nāve

bija Ādams, tātad bija šiem plūdiem.

{3:11} Tomēr, viens no tiem tu proti, leftest

Noah, ar viņa saimes, no kuriem nāca visi taisns vīrieši.

{3:12} un tas notika, ka tad, kad tie, kas dzīvoja pēc

zemes sāka vairoties, un bija gotten tos daudzos

bērni, un bija lieliski cilvēki, viņi sāka atkal tiks

neticīgs vairāk nekā pirmajā.

{3:13} tagad, kad viņi dzīvoja tik neganti pirms tevi,

tu didst tevi izvēlētos tieši tādu vīrieti no sava vidus tos, kuru

sauca par Abraham.

{3:14} viņu tu lovedst, un sacīja viņam tikai tu

shewedst tavs būs:

{3:15} un madest mūžīgo derību ar viņu,

viņam solīja, ka tu nekad wouldst pamest savu sēklu.

{3:16} un sacīja viņam tu gavest Isaac, un sacīja Isaac

arī tu gavest Jacob un Esau. Džeikob, kā tu to izdarīji

izvēlēties viņam tevi, un uzdeva Esau: un tāpēc Džeikobs kļuva

liels pūlis.

{3:17}, un tā notika, ka, ja tu leadest savu

sēkla no Ēģiptes, tu broughtest tos līdz mount

Sinai.

{3:18} un palocīdamies debesīs, tu didst noteikt ātri zemes, movedst visā pasaulē un madest dziļumos, lai dreb, un troubledst šī vecuma vīriešiem.

{3:19} tavu godu izejam cauri četriem vārtiem, uguns, un zemestrīce, un vēja un aukstuma; ka tu mightest dod Jēkaba sēklu diktē un uzcītīgi, unto Izraēla paaudze.

{3:20} un vēl tookest tu nevar no viņiem ļauna sirds, ka tavs likumu varētu dot tālāk augļus tajās.

{3:21} pirmo Adam gultņu ļauna sirds pārkāptas, un bija pārņēmusi; un tāpēc tie, kas dzimis par viņu.

2 Esdras lapu 710

{3:22} fiziska vājuma tādējādi tika padarīti par pastāvīgiem; un likums

(arī) centrā cilvēkiem ar malignity,

sakne; tā, ka labs aizgāja prom, un ļauno uzturēšanās vieta joprojām.

{3:23} tik reizes aizsaulē un gados bija

beigušās: tad tu didst paaugstināt tevi līdz kalpu,

sauc par David:

{3:24} ko tu commandedst būvēt pilsētas, unto tavs vārdu, un piedāvāt vīraks un oblations unto tev tajā.

{3:25}, kad tas tika darīts daudzus gadus, tad tie, kas apdzīvo pilsētu atstāja tevi,

{3:26} un visādā ziņā bija pat kā Ādams un viņa paaudzēm bija darīts: viņi arī bija ļauna sirds:

{3:27} un tik tu gavest tavs pilsētu pāri rokās tavs ienaidniekiem.

{3:28} ir viņu darbiem, tad nekādu labāku, kas apdzīvo Babylon, kas viņiem tādēļ ir valdīšana pār Sion?

{3:29} kad nāca turp, un bija redzējis impieties bez numura, tad mana dvēsele redzēju daudzus evildoers, šajā trīsdesmitais gads, tāpēc, ka mana sirds man neizdevās.

{3:30} jo esmu redzējis, kā tu sufferest tos sinning, un esi ļauna darītāji atbrīvoti: un esi iznīcina tavs cilvēki, hast saglabāti tavs ienaidniekiem, un esi ne tas nozīmēja.

{3:31} nevar atcerēties, kā var atstāt šādā veidā: ir

viņi tad labāk nekā viņi Sion Babilonas?

{3:32} ir citi cilvēki, kas pazīst tevi vai

līdzās Izraēlu? vai kādas paaudzes darījis tā uzskatīja, ka tavs derību, kā Džeikobs?

{3:33} un vēl viņu atlīdzība appeareth nav, un to

darba darījis bez augļiem: ir gājusi cauri šeit un tur

pagāns, un redzēt tās plūsmas bagātības, un domāju, ka ne pēc tava baušļus.

{3:34} tu sver tādēļ mūsu tagad ļaunprātību,

bilances, un to arī kas mājot pasaulē; un tāpēc ir

tavs vārds, kur var atrast, bet Izraēla.

{3:35} vai kad tas bija, ka tie, kam aiztures pēc

nav tavā priekšā ir grēkojuši zemes? vai to, ko cilvēki ir tik tur tava baušļus?

{3:36} tu būsi atrast Izraēla pēc nosaukuma darījis tur tavs priekšraksti; bet ne pagāns.

{4:1} un eņģelis, kas tika nosūtīta sacīja man, kura nosaukums Uriel bija, man deva atbildi,

{4:2} un sacīja: tava sirds darījis devusies uz tālu pasaulē, un thoukest tu saprastu visaugstākā ceļu?

{4:3} tad teica man, jā, mans kungs. Un viņš atbildēja man, un teica: es esmu nosūtījusi shew tev trīs veidos, un izklāstīti pirms tevi trīs similitudes:

{4:4} apliecinot, ja tu vari atzīt mani vienu, es būs shew tev arī tā, ka tu desirest redzēt, un veic shew tevi no kurienes nāk ļauna sirds.

{4:5} un es teicu, pasakiet, milord. Pēc tam viņš sacīja man Tavs ceļu iet, sver mani uguns smagumu vai pasākums man vējš, domnas vai piezvaniet vēlreiz dienas ir pagājis.

{4:6} tad man atbildēja un sacīja: ko cilvēks spēj paveikt ka tu shouldest tādas lietas man jautāt?

{4:7} un viņš sacīja man, ja vajadzētu lūgt tevi kā liels dzīvokļiem ir vidū jūras, vai cik atsperes ir dziļi vai cik atsperes sākumā virs velvi, vai kas ir paradīze izdevumiem:

Sacīja man: es nekad teikt {4:8} tu wouldest Peradventure devās uz jūras dzīlēm, ne vēl ellē, tāpat es kādreiz uzkāpt debesīs.

Tomēr {4:9} tagad ir lūguši, tev taču tikai no uguns un vējš, un dienas wherethrough tu esi

pagājis, un lietas, no kuriem tu vari būt
atrāvās viens no otra, un vēl tu vari dot man nekādu atbildi no
viņiem.

{4:10} viņš Turklāt sacīja man tavs paša lietas, un
piemēram, ir uzauguši kopā ar tevi, vari tu nevar zināt;

{4:11} kā tavs kuģis tad būtu spējīgi saprast
veidu, kā arī visaugstākā, un pasaule tagad ir ārēji
bojāta izprast korupcijas, kas ir redzams manā
redzi?

{4:12} tad man teica unto viņam, tas būtu labāk, ja mēs bijām
nepavisam ne, nekā to mums vajadzētu dzīvot joprojām atrodas
ļauņprātību, kā _ arī
cieš, un nevar zināt, kālab.

{4:13} viņš atbildēja uz mani un teica: es devos mežā, savā
vienkārša un koki bija advokāts,

{4:14} un sacīja: Nāciet, iesim un karot pret
jūra, ka tas var aiziet prom pirms mums, un mēs varam
padara mūs vairāk meža.

{4:15} jūras plūdu arī līdzīgā veidā notika
advokāts, un teica: Nāc, ļaujiet mums iet uz augšu un klusināt
mežā

līdzenuma, kas tur arī mēs varam veikt mums citā valstī.

{4:16} koksnes doma bija veltīgi, ugunsgrēka dēļ
atnāca un patērē to.

{4:17} jūras plūdiem doma nāca tāpat
lai nought smiltis piecēlās un viņus apturēja.

{4:18} Ja tev wert tiesnesis tagad betwixt šie divi, kuriem
wouldest tu sāk attaisnot? vai kam wouldest, tu
nosodīt?

{4:19} man atbildēja un sacīja, patiesi domāju, ka muļķīgi ir
ka tie abi ir izstrādājušas, jo zemei ir dota sacīja
koka un jūras arī darījis viņa vietā sedz viņa plūdi.

{4:20} tad viņš atbildēja man, un teica: tu esi devis
spriedumu, bet kāpēc tieši tu esi ne pats sevi arī judgest?

{4:21} par kā zemes ir dota sacīja Žagars, un
jūras, lai viņa plūdi: pat tad, ja tie vērsusi uzmanību uz zemes
var saprast tikai to, kas ir uz zemes:

un viņš, kas dwelleth augstāk debesīs var tikai
saprotu, lietām, kas augstuma virs
debesīs.

{4:22} tad man atbildēja un sacīja: es ļoti lūdzu tevi, kungs,

Page 711 2 Esdras

Ļaujiet man ir izpratne:

{4:23} tas nebija manā prātā, ir interese par augstu

lietām, bet, piemēram, Garāmbraukšanas mums katru dienu, proti, kālab

Izraēla ir atteicies kā pārmetums pagāns, un par to, ko

izraisīt cilvēku, ko tu esi mīlējis tiek atdota sacīja

neticīgs tautām, un kāpēc mūsu priekšteči, kuri tiesību akti ir

vērsta uz nulle un rakstisku derību ierasties neviens

efektu,

{4:24} un mums iet prom no pasaules, kā

sienāži un mūsu dzīve ir par lielu pārsteigumu un bailes, un mēs nav vērts iegūt žēlastību.

{4:25} ko viņš tad darīs sacīja viņa vārdu ar kuru mēs

sauc? šīs lietas ir man jautāja.

{4:26} tad atbildēja viņš uz mani un teica: jo vairāk tu

searchest, jo vairāk tu būsi brīnums; pasaules hasteth

strauji, lai iet prom,

{4:27} un nevaru saprast lietas, kas ir

solīja taisns savlaicīgi nākt: šajā pasaulē, ir

pilns unrighteousness un vājums.

{4:28}, bet attiecas uz lietām, ko apliecinot tu askest mani, es pastāstīšu tev; ļaunums ir apsētas, bet iznīcināšana tās ir vēl nav pienācis.

{4:29} ja tāpēc to, kas ir apsētas nevar pagriezt otrādi, un, ja vieta, kur ļaunums ir apsētas caurlaide nav prom, tad tas nevar būt, kas apsētas ar labu.

{4:30} jo darījis sēj ļaunumu sēklas graudiem Adam sirds no sākuma, un cik daudz ungodliness darījis tā audzināti unto Šajā laikā? un kā daudz dara to vēl nest līdz brīdim, kad kulšanas nākt?

{4:31} Ponder tagad ar sevi, cik liels auglis darījis izņēma ļaunprātību ļauno sēklas graudus.

{4:32} un kad ausis sacērt zemē, kas ir bez numura, cik lielu grīdas tie aizpilda?

{4:33} tad atbildēja, un teica, kā to izdarīt, un tad, kad veic šīs lietas nāk pabraukt garām? kālab ir mūsu gados maz un ļaunums?

{4:34} un viņš atbildēja man sakot, darīt ne tu paātrināt

virs visvairāk visaugstāko: tavs steiga ir veltīgi ir virs
viņu, tu esi daudz pārsniegts.

{4:35} nebija ne dvēseles arī taisnīgs uzdot jautājumu
šīs lietas savām istabām, sakot, cik ilgi es dara
ceru, ka uz šīs modes? Ja grīdas augļi nāk no
mūsu atlīdzība?

{4:36} un sacīja šīs lietas Uriel erceņģelis deva
viņiem atbildēt, un teica, pat ja sēklu skaitu noteikšana ir
tiek aizpildīts: lai viņš darījis svēra līdzsvaru pasaulē.

{4:37} pasākumā viņš darījis mēra laikos; un ko
skaitlis viņš darījis numurētas reizes; un viņš nevar pārvietot
ne maisa, līdz minētais pasākums ir izpildīts.

{4:38} tad man atbildēja un sacīja: O Lord, bearest
noteikums, pat mēs visi ir pilni ar impiety.

{4:39} un mūsu sakes peradventure tas, ka grīdām
taisns netiek aizpildītas, jo par tās grēkiem
ka pakavēties, uz zemes.

{4:40} lai viņš atbildēja uz mani un noteica: Ej, tavs ceļu uz
sieviete ar bērnu, un lūgt par viņu, kad viņa darījis piepildīja

viņas deviņus mēnešus, ja viņas dzemdē drīkst atrasties dzimšanas vairs

viņā.

{4:41} tad es teicu, nē, kungs, ka viņa nevar. Un viņš

sacīja man kapā dvēseles kamerās, piemēram,

sieviete dzemdē:

{4:42}, tāpat kā sievietei, kas travaileth maketh steiga, lai izvairīties no nepieciešamības travail: pat tā darīt šajās vietās steiga, lai piegādātu tās lietas, kas ir izdarīts, sacīja viņiem.

{4:43} no sākuma, skaties, ko tu desirest, lai

redzat, tas ir shewed tevi.

{4:44} tad man atbildēja un sacīja: ja esat atraduši labu

tavā priekšā, un ja tas būtu iespējams, un ja sanāk būt tādēļ,

{4:45} Shew, mani pēc tam, vai tur būt vairāk nekā nākt

ir pagātnē, vai vēl agrāk, nekā ir jānāk.

{4:46} to, kas ir pagātnē, es zinu, bet to, kas ir par nākt man

nezinu.

{4:47} un viņš sacīja man piecerties uz labajā pusē,

un ir skaidrot similitude unto tev.

{4:48} tāpēc es stāvēja, un redzēju, un, raugi, karstā dedzināšana

krāsns garām pirms manis: un tas notika, kad
liesmas bija pagājusi, man izskatījās, un, Lūk, dūmu
joprojām saglabājās.

{4:49} pēc tam, kad tas ir pieņēmis pirms manis ūdeņains
mākonis un nosūtīja nosaka daudz lietus ar vētra; un, kad
vētrains lietus bija garām, lāses joprojām saglabājās.

{4:50} tad sacīja viņš man apsvērt ar sevi; kā
lietus ir vairāk nekā pilieni un kā uguns ir lielāks nekā
dūmi; bet pilieni un dūmi paliek aiz: tā
vairāk nebija pārsniedz daudzumu, kas ir pagātne.

{4:51} tad lūdza un sacīja: var man dzīvot, thinkest tu,
līdz tam laikam? vai to, ko dara notikt šajās dienās?

{4:52} viņš atbildēja uz mani un teica, runājot par marķieri
apliecinot tu askest mani, var pateikt, tevi no tiem daļēji: bet
kā aizkustinošs tavu dzīvi, es esmu nav nosūtīts shew tev; jo
man nav
to zināt.

{5:1} tomēr nāk kā marķieri, Lūk, dienas
nāk, ņem tos, kas vērsusi uzmanību uz zemes
ir liels slēpts numura un kā patiesība, un

zeme ir neauglīgs ticības.

{5:2} bet netaisnību ir palielinājies virs, kas tagad tu seest, vai tu esi dzirdējis sen.

{5:3} un zemes, kas tu seest tūlīt, lai saknes, būsi tu skatīt izšķērdēta pēkšņi.

{5:4}, bet, ja lielākā daļa augsta piešķirt Tev jādzīvo, tu būsi skatīt pēc trešās trompetes, ka pēkšņi ir spīdēt saule atkal šajā naktī, un mēness trīsreiz dienā:

2 Esdras lapu 712

{5:5} un asinis ir kritums no koka un akmens sniedz savu balsi, un cilvēki ir satraukumu:

{5:6} un pat lemj, kam tie izskatās nav ka vērsusi uzmanību uz zemes un visticamāk ņem viņu lidojums prom kopā:

{5:7} un Sodomitish jūras, nodod no zivīm, un lieku troksni naktī, kas daudziem nav zināms: bet viņi visi balss to uzklausa.

{5:8} tur ir neskaidrības arī daudzās vietās, un uguns bieži sūta atkal un savvaļas zvēri ir

Mainiet savas vietas un menstruosis sievietēm, kas nodrošina darba ņēmējus

tālāk briesmoņi:

{5:9} un sāls ūdeņos atrodami salda, un visi

draugi ir iznīcināt viens otru; pēc tam veic wit slēpt sevi,

un sapratni atsaukt sevi viņa slepenā kambarī,

{5:10} tiecas daudzu un vēl nebūt

atradis: tad unrighteousness un incontinency ir

reizinot zemes virsū.

{5:11} viena zeme arī ir uzdot otru, un teikt, ir

taisnību, ka cilvēks maketh taisns izgājušas cauri

tevi? Un tā pateiks, nē.

{5:12} vienlaikus veic vīrieši cerību, bet nekas

iegūt: tie ir darbaspēka, bet to veidi ir nevar plaukt.

{5:13} shew tev šāds žetonu man atvaļinājumu; un, ja tu

vīti, lūdzu vēlreiz, un raudāt, jo tagad pat dienas ātri tu

būsi dzirdēt vēl lielākas lietas.

{5:14} tad es awaked, un galējā fearfulness devās

pa visu manu ķermeni, un mans prāts bija satraukta, lai tas

zaudēja samaņu.

{5:15} lai eņģelis, kas bija nāk runāt ar mani notika mani, mani mierināja, un kas mani pēc manas kājas.

{5:16} un otrajā naktī tā notika, ka

Salathiel cilvēki kapteinis nāca pie manis, teica:

Kur tu esi bijis? un kāpēc tā ir tava seja

smags?

{5:17} Knowest tu ne, ka Izraēla ir izdarījis sacīja

tev to nebrīvē zemi?

{5:18} tad, un ēst maizi, un nepametīs mūs nevis, kā

gans, kas leaveth savu ganāmpulku rokās nežēlīgi vilki.

{5:19} tad man teica unto viņam, iet tavs veidos no manis, un nav tuvs man nākt. Un viņš dzirdēja to, ko es teicu, un aizgāja no

mani.

{5:20} un tāpēc es gavējis septiņu dienu sēras un

raudam, piemēram, Uriel eņģelis pavēlēja man.

{5:21} un pēc septiņām dienām, tāpēc tas bija, ka domas

mana sirds bija ļoti smagi, sacīja man vēlreiz,

{5:22} un mana dvēsele atgūtās garu memorandu,

un sāku runāt ar Visaugstā vēlreiz,

{5:23} un teica, O Lord, ka noteikums, no katra koka bearest zemes, un visi koki to, tu esi izvēlējusies tevi, viens tikai vīnogulāju:

{5:24} un visās zemēs visai pasaulei, kas tu esi tevi izvēlējies vienas bedres: un par visu to vienu ziedu Lilija:

{5:25} un visu tu esi piepildīts jūras dziļēs tevi vienu upes: un visi builded pilsētu, tu esi svētīta Sion, unto pats sev:

{5:26} un par vistiņu, kas tiek izveidoti, tu esi tevi nosauca vienu balodis: un liellopu, kas tiek veiktas tu esi sniedz tev vienu aitu:

{5:27} un starp visām ļaužu cilvēku, tu esi tevi gotten vienu cilvēkiem: un sacīja cilvēki, kuriem tu lovedst, tu gavest likumu, kas apstiprina visu.

{5:28} un tagad, kungs, kāpēc tu esi devis šo vienu cilvēki vairāk nekā daudzi sacīja? un pēc viena sakne esi sagatavoti citi, un kāpēc tu esi izkaisīti tavs vienīgais starp daudziem cilvēkiem?

{5:29} un tie, kas bija noliegt tavs solījumus un uzskatīja, ka nav tava derības, ir iemītām takām tos uz leju.

{5:30} ja tu didst tik ļoti ienīstat Tava tauta vēl
shouldest tu viņus sodīt ar tavs paša rokām.

{5:31} tagad, kad es biju runājis šos vārdus, eņģelis
kas nāca pie manis vakarā iepriekš tika nosūtīts sacīja man:

{5:32} un sacīja man, mani dzirdi, un dos norādījumus
tevi; klausīties lieta, ka es saku, un es tev pateikšu
vairāk.

{5:33} un es teicu, runāt par to, milord. Tad teica, viņš sacīja
man, tu esi iekaisis satraukumu prātā Izraēlas dēļ: lovest
tu, ka cilvēki labāk nekā viņš, kas lika viņiem?

{5:34} un es teicu: Nē, kungs: bet es esmu ļoti skumjas
runā: par manu groži sāpes man ik pēc stundas, kamēr es darba
uz

saprast, kā visaugstākā, un meklēt daļa
savu spriedumu.

{5:35} un viņš sacīja man, tu vari nav. Un es teicu,
Wherefore, kungs? labāki esmu dzimusi pēc tam? un kāpēc bija
nav manas mātes dzemdē tad sev līdzī kapā, ka var nebūt
redzējis travail Jēkaba un garlaicīgs darbs, bet krājumu
Izraēla?

{5:36} un viņš sacīja man numuru man lietas, kas nav vēl pienācis, apkopotu mani sārņiem, kas ir izkaisīti ārzemēs, padara mani ziedi zaļa, atkal, kas ir nokaltuši,

{5:37} atveriet man vietās, kas ir slēgti, un atnes man tālāk vēji, kas viņos ir apklusti shew mani attēlu balss: un pēc tam es apliecinu tevi pašu, tu labourest jāzina.

{5:38} un es teicu, O Lord, bearest noteikumu, kas var zināt šīs lietas, bet tas, kas darījis ne viņa dzīvokļa ar vīrieši?

{5:39} kas attiecas uz mani, es esmu prātīgi: kā var pēc tam pieminēju

šīs lietas, apliecinot tu mani askest?

{5:40} tad sacīja viņš sacīja man: kā tu vari darīt, neviens par šīm lietām, kas ir runājis par, pat tik vari tu ne atrast manu spriedumu, vai beigās mīlestība, kas man ir apsolīju, sacīja mana tauta.

Page 713 2 Esdras

{5:41} un teica: Lūk, O Lord, tomēr mākslas tu nigh, unto

tiem, kas jārezervē līdz beigām: un ko viņi dara
kas ir bijuši agrāk, vai mēs, kas ir tagad, vai tie, kas
veic dzenas mums pakal?

{5:42} un viņš sacīja man būs liken manu spriedumu
unto gredzens: kā nav neviena slackness pēdējā, pat tik
nav ne pirmā ātrumu.

{5:43} tāpēc es atbildēja un sacīja: tu nevar veikt Couldst
tiem, kas ir veikti, un tagad un kas paredzēti, lai
Nāc, uzreiz; ka tu mightest shew tavs spriedums
agrāk?

{5:44} tad atbildēja viņš uz mani un teica, tad būtne var
nav steiga virs veidotājs; Tāpat var pasaulē turēt tos
uzreiz, kas ir izveidoti tajā.

{5:45} un teica: kā tu hast teica unto tavs kalps, kas
tu, kas givest dzīvību visiem, esi devis dzīvību uzreiz pa
būtne, ka tu esi izveidojis un radījums atkailinātu tā: pat
Tātad tas varētu tagad arī nest tos, kas tagad uzreiz būt klāt.

{5:46} un viņš sacīja man lūgt sievietē dzemdē
un saku: viņai, ja tu bringest tālāk bērniem, kāpēc dost
tu esi ne visi kopā, bet viens pēc otra? Lūdzu, viņas

Tādēļ, lai tālāk desmit bērni uzreiz.

{5:47} un man teica, viņa nevar: bet tas ir jādara ar attālumu laika.

{5:48} tad sacīja viņš sacīja man: pat tik man devuši tiem, kas ir zemes klēpis sēj tajā savu laiku.

{5:49}, tāpat kā mazs bērns nedrīkst celt tālāk lietas, kas pieder vecumā, pat tā ir apglabāti pasaule, kurā es radīju.

{5:50} un lūdza un sacīja: redzot tu tagad esi devis mani kā tiks turpināts runāt pirms tevi: pēc mūsu māte, no kuriem tu esi teicis man, ka viņa ir jauna, tagad draweth tuvs unto vecuma.

{5:51} viņš atbildēja uz mani un teica: jautā sievietei, ka beareth bērni, un viņa tev stāstīt.

{5:52} teikt, sacīja viņas, Wherefore ir sacīja tiem kam tu tagad esi izņēma kā tiem, kas bija agrāk, bet mazāk auguma?

{5:53} un viņa atbildēs par tevi, tie, kas ir dzimis ka vienā veidā, un tie ir jaunatnes strength ir dzimis vecums, kad dzemdes faileth, laiks tiek

citādi.

{5:54} apsvērt tu tādēļ arī, kā, ka jūs esat mazāk
auguma, nekā tiem, kas bija pirms jums.

{5:55} un tāpat ir tie, kas nāks pēc jums mazāk nekā tu,
kā radības, kas tagad sāk ir veci un nokārtojušas
par jaunatnes strength.

{5:56} tad es teicu, Ak kungs, es lūdzu tevi, ja ir konstatēts
priekšroku tavā priekšā show tavs kalps, kam tu visitest
tavs radījums.

{6:1} un viņš sacīja man pašā sākumā, kad
zeme tika veikts pirms pasaules robežām stāvēja, vai
kādreiz vēji pūta,

{6:2} pirms tā dārdēja un mazinājās, vai kādreiz
paradīze pamati tika ielikti,

{6:3} pirms bija redzējis godīgu ziedi, vai kādreiz
kustamo pilnvaras tika izveidota pirms neskaitāmas
daudziem eņģeļiem sanāca kopā,

{6:4} vai kādreiz gaisa augstumus bija pacelts, pirms
tika nosaukti pasākumi velvi, vai kādreiz
skursteņu Sion bija karsts,

{6:5} un drīz klāt gadu tika meklēta izeja, un vai kādreiz izgudrojumu no tiem, ka tagad grēks bija ieslēgtas, pirms

tie, kas esam sapulcējušies ticības dārgumu tika noslēgts:

{6:6} tad varbūt es uzskatīja, ka šīs lietas, un viņi visi bija padarīja mani mierā, un neviens cits: mani arī

tie ir pabeigts, un neviens cits.

{6:7} tad man atbildēja un sacīja: kādi ir šķiršanās asunder, cik reizes? vai kad ir beigās, pirmajā un sākumā tas ka followeth?

{6:8} un viņš sacīja man no Abraham Isaac, unto kad Džeikobs un Esau dzimuši viņu Džeikoba roka turēja pirmā Esau papēdi.

{6:9}, Esau ir pasaules gals, un Džeikobs sākumā tas, ka followeth.

{6:10} betwixt papēdi un rokas ir cilvēka roku: š-šaublgs jautājums, Esdras, tu esi ne uzdot.

{6:11} es tad atbildēja un sacīja: O Lord, ka noteikums, bearest Ja es atradu labu tavā priekšā

{6:12}, es shew tev izlūdzamies tavu kalpu galu no tava

žetoniem, apliecinot tu shewedst mani daļa pēdējā naktī.

{6:13} tāpēc viņš atbildēja un sacīja man stāvēt augšā uz savām kājām, un dzirdēt varenā skan balss.

{6:14}, un tā kā tas bija būt liels ierosmes; bet vieta, kur tu esi standest, nepārvieto.

{6:15} un tāpēc, kad tā runā Nebīstieties: par vārds ir gada beigās, un ir pamats zemes saprot.

{6:16} un kāpēc? jo runas par šīm lietām trembleth un tiek pārvietots: par to zina, ka šīs beigas lietas ir mainījušās.

{6:17} un tas notika, ka, kad es to dzirdēju, es stāvēju augšup uz manām kājām un hearkened, un, raugi, tur balss, kas runāja un skaņu tā bija, piemēram, skaņas daudz ūdeņu.

{6:18} un to teica, Lūk, dienas nākt, ka man būs sāciet zīmēt tuvs un apmeklēt viņus, ka aiztures pēc zeme,

{6:19} un sāks veikt, inkvizīcija kas būt, ka netaisnīgi ir ievainots ar to unrighteousness,

un kad izpildīti Sion nelaime;

{6:20} un kad pasauli, kas sāk izzust

prom, ir pabeigta, tad būs, es shew šos marķierus:

grāmatas ir atvērts pirms velvi, un tās

2 Esdras lapu 714

Skatīt visu kopā:

{6:21} un gadu veci bērni ir runāt ar

viņu balsis, sievietēm ar bērniem ir nes sevī

nelaikā trīs vai četrus mēnešus veci bērni, un viņi dara

dzīvot, un pacelt.

{6:22} un pēkšņi apsēta vietās parādās

unsown, pilnas klētis ir pēkšņi atrast tukšu:

{6:23} un tha trompete dod skaņu, kas, ja

katrs cilvēks klausās, tās var pēkšņi nobijies.

{6:24} tajā laikā dara draugiem cīnīties vienam pret otru

kā ienaidnieki, un zeme paliek spēkā bailes ar tiem, kas

pakavēties tur, strūklaku atsperes ir apstājies,

un pēc trim stundām viņi dara nevar izpildīt.

{6:25} jo remaineth no visiem šiem, ka man ir

tevi teica izbēgt, un redzēt manu pestīšanu, un beigās

jūsu pasaulē.

{6:26} un vīri, kas saņemti redzēsīm to, kas nav garšoja nāves no viņu dzimšanas: un sirlds iedzīvotājiem ir mainījies un pagriezās uz citu ko nozīmē.

{6:27} par ļauno, izliek un viltu, ir rūdīt.

{6:28} kā ticība, to dara uzplaukt, korupciju pārvarēt, un patiesību, ko darījis tik ilgi bez augļu, deklarē.

{6:29} un tad, kad viņš runāja ar mani, Lūk, es paskatījos maz un maz viņam pirms kuriem es stāvēju.

{6:30} un šos vārdus viņš sacīja man; Esmu atnācis Shew tev nāk nakts laikā.

{6:31} ja tu vīti, lūdzami, vēl vairāk, un ātri septiņas dienas atkal, es tās darīšu zināmas tevi diženākus dienā, nekā es būtu dzirdējis.

{6:32} jo tava balss ir uzklausītam pirms visvairāk augstas: par Varens darījis redzējis tavus taisns nodarbojas, viņš darījis redzējis

arī tavs šķīstība, kas tu esi bijusi kopš tava jaunatnes.

{6:33} un tādēļ darījis viņš nosūtīja mani uz shew tev visu šīs lietas, un proti, unto tev, labu komfortu un bailes nav

{6:34} un paātrināt ar laiku, kas ir pagātne un godkārīgus, domāju, ka tu mayest nevar paātrināt no tās reizes.

{6:35} un tā notika pēc tam, ka es sāku raudāt atkal, un tukšā dūšā septiņās dienās līdzīgā veidā, ka varētu pildīt trīs nedēļas, kuru viņš man teica.

{6:36} un astotajā naktī bija mana sirds sasāpējušais ietvaros mani atkal, un sāka uzstāties visvairāk augstas.

{6:37} jo mans gars lielā mērā tika noteikts par uguni, un mana dvēsele

bija nonākuši briesmās.

{6:38} un es teicu, Ak, kungs, tu esi spakest no radīšanu, sākumā pat pirmajā dienā un saidst tādējādi; Ļaut Debesu un zemes, kas jāveic; un tavs vārds bija ideāls darbu.

{6:39} un pēc tam bija gars, un tumsu un klusumu

atradās katrā pusē; vīrieša balss skaņa vēl nebija veidojas.

{6:40} tad commandedst tu patieso gaismu nākam tavs dārgumiem, kas var parādīties tavs darbs.

{6:41} pēc otrās dienas tu madest gars, velvi, un commandedst to daļu asunder, un dalījums betwixt ūdeņos, ka viena daļa varētu veikt iet uz augšu, un otrs paliek zem.

{6:42} pēc trešajā dienā tu didst komandu, kas ūdeņos, būtu jāvāc zemes septītajā daļā: seši pats esi tu izžuvuši, un tur tos, nodomu, kas šie daži tiek stādīti no Dieva un rūpīgi kopti varētu kalpot tevi.

{6:43} kā tavs vārds devās tālāk darbs bija veikts.

{6:44} tūlīt bija liels un neskaitāmas augļiem, un daudzi un ūdenslīdēju baudas garšu, un ziedi, nemainīgs krāsu un smakas no brīnišķīgi smarža: un tas tika darīts trešajā dienā.

{6:45} pēc ceturtās dienas tu commandedst,

saule būtu mirdzēt, un mēness dod gaismu, un zvaigznes vajadzētu būt tādā secībā:

{6:46} un gavest tos maksas pakalpojumu, sacīja vīrietis, tas bija jāizdara.

{6:47} piektajā dienā pēc tu saidst sacīja septītajā daļā, kur ūdeņi bija sapulcējušies, ka jāņem līdzi tālāk dzīvo būtnes, vistas un zivis: un tāpēc tā nonāca pie caurlaide.

{6:48} mēms ūdens un bez dzīves, izņēma dzīvās būtnes, Dieva bauslis, ka visi cilvēki varētu slavēt brīnumains Tavus darbus.

{6:49} tad tu didst norīkot divus dzīvas radības, tu viens calledst Enoch un citi milzis;

{6:50} didst atsevišķi vienu no otra: par septīto daļu, proti, kur ūdens bija sapulcējušies kopā, varētu turēt abus.

{6:51} unto Enoch tu gavest vienu daļu, kas bija kaltētas trešajā dienā, ka viņš būtu pakavēties tajā pašā daļā, kur ir tūkstotis kalnos:

{6:52} bet milzis sacīja tu gavest septīto daļu,

proti, mitrās; un esi tur viņu aprija

kam tu vīti, un kad.

{6:53} pēc sestā diena tu gavest bauslis

zemē, sacīja, ka pirms tev to vajadzētu dot tālāk zvēri,

lopi un Ložņu lietas:

{6:54} un pēc tam, kad šie, Adam, kam tu madest

Lord tavs radības: viņam nāk mums visiem, un cilvēki

arī, ko tu esi izvēlējies.

{6:55} visam es runājis pirms tevi, kungs,

jo tu madest pasaulē mūsu sakes

Page 715 2 Esdras

{6:56} attiecībā uz citiem cilvēkiem, kas arī nāk no Adam,

tu esi teica, ka viņi ir nekas, bet būt, piemēram, unto slienas:

un esi pielīdzināt pārpilnība tos unto pilienu, kas

falleth no kuģa.

{6:57} un tagad, O Lord, Lūk, šos pagānu, kas

kādreiz bijis pazīstams kā nekas, ir sākuši būtu kungiem

pār mums, un rīt mums.

{6:58} bet mēs Tava tauta, kam tu hast sauc par tavu

pirmdzimtā, tavs tikai begotten, un dedzīgs tavs mīlākais, ir dota

savās rokās.

{6:59} ja pasaule tagad ir mūsu sakes, kāpēc mūsu rīcībā nav mantojumu ar pasauli? cik ilgi iesniedz to paciest?

{7:1} un, kad man bija izdarījusi beigām Šīs uzstāšanās vārdiem, tur tika nosūtīta man sacīja eņģelis, kas bija nosūtījis sacīja man naktis iepriekš:

{7:2} un viņš sacīja man Up, Esdras, un dzirdēt ka esmu nākt tev pateikt vārdus.

{7:3} un es teicu, runāt par to, mans Dievs. Tad teica, viņš sacīja mani, jūras ir ievietota plaša vieta, ka tas varētu būt dziļi un lielisks.

{7:4} bet nodot gadījumā ieejas bija šauras, un, piemēram upe;

{7:5} kurš tad varētu iet jūrā, lai skatīties uz to, un Lai valdītu tā? Ja viņš devās ne pa šaurajām, kā viņš drīkstēja Broda nonākt?

{7:6} tur ir arī cita lieta; Pilsēta ir builded, un

nolikts plašs lauks, un ir pilns ar visiem labas lietas:

{7:7} ieejas tās ir šauras un ir iestatīta

bīstama vieta krist, tāpat kā tad, ja tur bija uguns

labajā un kreisajā pusē dziļā ūdenī:

{7:8} un viens vienīgais ceļš starp tiem abiem, pat

uguns un ūdens, tik mazs, kas tur varētu, bet

viens cilvēks iet uz turieni vienu reizi.

{7:9} Ja tagad šī pilsēta tika dota sacīja vīrietis,

mantojumu, ja viņš nekad nodod briesmas, kas noteikta pirms tā,

kā viņš saņem šo mantojumu?

{7:10} un es teicu, tas ir, kungs. Pēc tam viņš sacīja man

Ir pat tā arī Izraēlas daļu.

{7:11} jo viņu sakes es pasaulē: un

kad Adam pārkāptas manas statūtos, tad tika nolemts

tagad tiek darīts.

{7:12} tad bija ieeju šajā pasaulē, kas

šauru, pilna bēdu un travail: tie ir, bet maz un ļauno,

pilns ar briesmām,: un ļoti sāpīgs.

{7:13} par ieeju no veco pasaules bija plati ieplestas un

pārliecināts un atnesa nemirstīgu augļus.

{7:14} ja tad tie, kas dzīvo darba neiekļaut šos šaurums un veltīgi lietas, viņi nekad saņemt tos, kas tiek likti uz augšu par tiem.

{7:15} tagad tāpēc kāpēc disquietest tu pats sevi, redzēt tu esi, bet pērkams vīrietis? un kāpēc tu esi pārvietot, tā kā tu esi bet mirstīgo?

{7:16} kādēļ esi tu netiek ņemta vērā kā tavs prāts tas lieta, kas ir jānāk, nevis to, kas ir klāt?

{7:17} tad man atbildēja un sacīja: O Lord, bearest noteikums, tu esi ordinēts tavs tiesībās, taisns būtu pārmantot šīs lietas, bet tas neticīgs vajadzētu iet bojā.

{7:18} taisns tomēr necieš šaurums lietas, un ceru, ka plaša: tie, kas ir darījuši neģēlīgi cietuši šaurums lietām, un tomēr nespēj saskatīt plašo.

{7:19} un viņš sacīja man. Nav neviens tiesnesis iepriekš Dievs, un neviens, kas darījis iepriekš visaugstākā izpratne.

{7:20}, tur ir daudzi, kas bojā šajā dzīvē, jo viņi nicināt likumu par Dievu, kas ir iestatīta, pirms viņiem.

{7:21} lai Dievs devis šaurums bauslis, lai, piemēram,

atnāca, kas viņiem būtu jādara, lai dzīvotu, pat tad, kad tie ieradušies, un

kas ir jāievēro, lai izvairītos no soda.

{7:22} tomēr tie nebija paklausīgs, unto viņam; bet zobins, pret viņu un iedomās godkārīgus;

{7:23} un paši maldināts ar viņu ļauno darbiem;

un visaugstākā teica, ka viņš nav; un saprata, ka nav viņa veidos:

{7:24} bet viņa likumu viņi nicina, un noliedza, ka viņa derības; viņa statūtos tās nav bijis uzticīgs, un viņa darbi nav pildījušas.

{7:25} un tādēļ Esdras, tukšo ir tukšs lietas, un visas ir pilnas lietas.

{7:26} redzi, ir pienācis laiks, ka šos marķierus kas ir teicis, ka tevi izbeidzas, caurlaides un līgava tiek parādīta, un viņa nāk atpakaļ, ir redzams, ka tagad ir izņemts no zemes.

{7:27} un kurš ir piegādāts no foresaid ļaunumu redzēt manu brīnumus.

{7:28} mans dēls Jēzus ir atklāts ar tiem, kas

būt kopā ar viņu, un tie, kas paliek veic priecāties ietvaros četri simts gadu laikā.

{7:29} pēc manu dēlu Kristu mirst, un visus šos gadus vīriešiem, kas ir dzīve.

{7:30} un pasaulē ir pārvērtusies veco klusumu septiņas dienas, piemēram, tāpat kā iepriekšējo spriedumu: tāpēc, ka neviens cilvēks paliek.

{7:31} un pēc septiņām dienām pasaulē, kas vēl awaketh Nē, ir pacelt, un ka miršu, tas ir bojāts

{7:32} un zemi atjauno, kas gulēja viņu, un tāpēc putekļu kas vērsusi uzmanību un klusumā, un slepenās vietņas sniedz tās dvēseles, kas tika izdarīts sacīja viņiem.

{7:33} un visvairāk augstu norāda uz atrašanās vietu spriedumu un postu nodod tālāk, un garās ciešanas ir beigas:

2 Esdras Page 716

{7:34} bet paliek tikai sprieduma, patiesība paliek spēkā, un ticība ir vasks spēcīga:

{7:35} darbā ievēro un atlīdzība ir
shewed, un labie darbi ir spēka un nelabs
darbiem jābūt neviena kārtula.

{7:36} tad es teicu, Abraham lūdza vispirms par
Sodomites un Mozus tēviem, kas ir grēkojis
tuksnesī:

{7:37} un Jēzus viņam pakaļ israhel Achan laikā:

{7:38} un Semjuelu, un David iznīcināšanai: un
Solomons viņiem vajadzētu nākt uz baznīcu, kas:

{7:39} un Helias, tiem, kas saņēma lietus; un
miris, viņš var dzīvot:

{7:40} un Ezechias šajā laikā cilvēki
Sennacherib: un daudziem, daudziem.

{7:41} pat tagad, redzot korupcija ir pieauguši, un
palielināta ļaunprātību un paštaisns lūdzos par
neticīgs: kālab tas nedrīkst būt tik tagad arī?

{7:42} viņš atbildēja uz mani un teica: šī pašreizējā dzīve nav
beigām; ja ciest daudz slavas tāpēc tie ir
lūdzas par vāju.

{7:43} bet notiesāt diena ir beigu laiku,

un sākumā uz nemirstību par brauc, kur

korupcija ir pagātnē,

{7:44} intemperance ir pienākušas beigas, neticība ir atslēgta, taisnības ir pieaudzis, un patiesība ir ieplīsis augšu.

{7:45} neviens cilvēks var tad viņam, tas ir jā saglabā iznīcināti, nedz deprimēt viņu, ka tam ir gotten uzvaru.

{7:46} I tad atbildēja un sacīja: tas ir mans pirmais un pēdējais sakot, ka tas bija tikai labāk ir dota zemes
Ādams sacīja: vai citur, ja tas viņam ir dots no sinning lai viņu apturētu.

{7:47} kāda peļņa ir tā vīriešiem, tagad šo dāvanu laiks dzīvot smagumu, un pēc nāves meklēt sods?

{7:48} O tu Adam, ko tu esi darījis? kaut ar ī tas tu, kas ir grēkojis, bija tu māksla nav iestājies viens pats, bet mēs kas nāk no tevis.

{7:49} kāda peļņa ir tā sacīja mums, ja tur ir absolūjis mums nemirstīgs laika, tā kā mēs esam izdarījuši darbu, kas nestu nāvi?

{7:50} un ka tur ir apsolījis mums mūžīgo cerību,
tā kā sevi ir visvairāk nelabs ir veltīgi?

{7:51} un kas tur tiek likti uz augšu mums no dzīvokļiem
veselībai un drošībai, tā kā mēs esam dzīvojuši negēlīgi?

{7:52} un godības visvairāk augstu tur uz
aizstāvēt tos, kas izraisīja piesardzīgs dzīve, tā kā mums ir
gāja ļoti nelabs veidos visu?

{7:53} un ka vajadzētu būt shewed paradīze, kuru
kādreiz, kur ir drošība un medicīna, pacieš augļu
jo mēs tā nestājas?

{7:54} (jo mēs dzīvojuši ar nepatīkamām vietām.)

{7:55} un ka tās sejas, kas ir izmantojuši
atturība ir spīd virs zvaigznēm, tā kā mūsu sejas
veic blacker nekā tumsa?

{7:56}, kamēr mēs dzīvojām un izdarījuši netaisnību, mēs
posmā nav, ka mums vajadzētu sākt ciest par to pēc
nāve.

{7:57} tad atbildēja viņš uz mani un teica, tas ir
nosacījuma kauja, kurā cilvēks, kas ir dzimuši pēc
zeme ir cīnīties;

{7:58}, ja viņš būtu jāpārvar, viņš necieš, kā tu
Hast teica: bet ja viņš iegūt uzvaru, viņš saņem to, ko
ka es saku.

{7:59} šim ir dzīvi apliecinot Mozus spake unto
cilvēki, kaut arī viņš dzīvoja, sakot, tev izvēlēties dzīvi, ka tu
mayest dzīvot.

{7:60} tomēr viņi ticēja viņam, nedz arī vēl
pravieši viņam pakaļ, bet nē, nedz mani, kas ir runājis sacīja,
{7:61} ka tur nevajadzētu šādu smagumu, ar to
iznīcināšanu, kā dara prieku pār tiem, kas ir pārlicināt
pestīšanu.

{7:62} man atbildēja, tad, un teica, es zinu, Dievs, kas
Lielākā daļa augsto sauc žēlsirdīgs, ar to, ka viņš darījis pēc
žēlastības

tiem, kas vēl nebija ieradušies uz pasauli,

{7:63} un pēc tiem arī, kas savukārt savu tiesību aktiem;

{7:64} un ka viņš ir pacietīgi un ilgi suffereth tiem, kas
esat grēkojuši, kā viņa radības;

{7:65} un ka viņš ir apmierinātiem, jo viņš ir gatavs sniegt
kur tas needeth;

{7:66} un ka viņš ir par lielu žēlastību, viņš multiplieth arvien vairāk un vairāk žēlastību tiem, kas ir klāt, un tas ir garām, un arī tiem, kas ir nākt.

{7:67}, ja viņš nav to pavairot viņa žēlastību, pasaulē ar tiem, kas mantoti tajā neturpināsies.

{7:68} un viņš pardoneth; jo, ja viņš to nedara tāpēc, viņa Dievam, ka tie, kas izdarījuši iniquities varētu tiks atvieglota, 10 000 vīriešu daļu nedrīkst joprojām ir dzīva.

{7:69} un tiesnesi, ja viņš nevajag piedot tiem kas ir apstrādātas ar viņa vārdu, un izbāzt daudzās apgalvojumiem,

{7:70} vajadzētu būt ļoti maz palicis peradventure ar neskaitāmi daudz.

{8:1}, un viņš atbildēja man sakot, visaugstākā darījis kas šajā pasaulē daudziem, bet maz nākt pasaulē.

{8:2} es pastāstīšu tev similitude, Esdras; Kā tad, kad tu askest zeme, tā teikt par unto tev, ka tas devis daudz pelējuma, apliecinot māla kuģiem, kas tiek veikti, bet maz putekļu, kas

zelta nāk no: pat tā ir šīs pašreizējās pasaules gaitu.

Page 717 2 Esdras

{8:3} tur būs daudzi izveidots, bet maz ir saglabāts.

{8:4} tik man atbildēja un sacīja: malku, pēc tam uz leju, O manu dvēsele, izpratne, un rīt gudrību.

{8:5} tu esi piekritusi sniegt auss un mākslas gatavs pravietot: jo tu esi vairs nav vietas nekā tikai dzīvot.

{8:6} Ak, kungs, ja tu ciest ne tavs kalps, ko mēs varam lūgšanas pirms tevi un tu dod mums sēklu sacīja mūsu sirds, un kultūra mūsu izpratni, ka var nākt augļi cik katrs cilvēks dzīvos tas ir bojāts, kas beareth vieta, kur cilvēks?

{8:7} jo tu esi viens pats, un mēs visi viens meistarība, tavas rokas, piemēram, kā tu esi teicis.

{8:8}, kad ķermenis ir darināts tagad māte dzemdes un tu givest locekļiem, tava būtne tiek saglabāts uguns un ūdens un deviņus mēnešus auduma tava meistarība paciest tava būtne, kas tiek veidots viņu.

{8:9} bet tas, kas keepeth un tur jābūt konservēti: un kad jo pienāks laiks, dzemdē, konservēti

delivereth lietas, kas auga to.

{8:10} jo tu esi pavēlējis no daļas

ķermenis, tas ir, no krūtīm, piena jādod,

kas ir krūtis, auglis

{8:11} var būt lieta, kas ir darināts

baro uz laiku, kamēr tu to disposest uz tavu žēlastību.

{8:12} tu broughtest to ar savu taisnību, un

nurturedst to tavu tiesību un reformedst to ar savu spriedumu.

{8:13} un tu būsi pazemot kā tava būtne, un

Tas atdzīvoties kā tavs darbs.

{8:14} ja tādēļ tu būsi iznīcināt viņu kas ar tā

liels darba bija vecmodīgi, tas ir viegli lieta tikt ordinēts

ko tavs bauslis, ka lieta, kuru veica, iespējams

jāsaglabā.

{8:15} tagad tāpēc kungs, būs runāt; vīrietis, pieskaroties

Vispārīgi, tu knowest vislabāk; bet nepieskaroties Tava tauta, lai

kuru dēļ žēl;

{8:16} un lai tavs mantojumu, par kuru izraisīt I

sērot; un Izraēlu, par kurām es esmu smags; un Džeikobs,

kura dēļ es esmu satraukts;

{8:17} tādēļ būs sāktu lūgties pirms tevi par sev un tiem: jo es redzu kritieniem no mums ko kavēties, zeme.

{8:18}, bet esmu dzirdējis tiesnesis ātrumu kas ir pienācis.

{8:19} tāpēc dzirdēt manu balsi, un saprast manu vārdiem, un runāt, pirms tevi. Tas ir sākums Esdras, pirms viņš tika pieņemts vārdiem: un es teicu,

{8:20} Ak, kungs, tu, kas dwellest everlastingness kas beholdest no šīs lietas debesīs un gaisā;

{8:21} kuru troni ir nenovērtējams; kuras slava var nebūt aptvēris; pirms kuriem hosts eņģeļu stāvu ar drebēdama,

{8:22} kuru pakalpojums ir kompetents, vēja un uguns; kuras vārds ir patiess un teicieni konstante; kuru bauslis ir spēcīga, un baismīgs; rīkojums

{8:23} kuru izskatu drieth dziļumā, un sašutums maketh kalnos izkausēt prom; kas patiesībā witnesseth:

{8:24} O apjēgt lūgšanas vārdus tavs kalps un dot auss, lai tava būtne petīciju.

{8:25}, kamēr es dzīvoju būs runāt, un tik ilgi, kamēr man izpratne būs atbilde.

{8:26} O izskatu, nevis pēc tava tauta; grēkus bet uz tiem, kas kalpo tev patiesību.

{8:27} uzskata, ka nav ļaunu izgudrojumu pagāns, bet vēlme no tiem, kas uztur tavs liecības kaitēm.

{8:28} domā, nevis uz tiem, kuri dzīvojuši feignedly pirms tevi:, bet atcerēties tos, kas saskaņā ar tavu būs zināms tavs bailes.

{8:29} ļaujiet tai nedrīkst būt tavs būs iznīcināt tos, kas ir dzīvoja kā zvēri; taču, skatīties uz tiem, kas ir skaidri mācīja tavs likumu.

{8:30} tu veikt nekādu sašutumu pie tiem, kuri uzskata, ka sliktāk nekā zvēri; bet mīlestība viņus, kas pievāca tavs taisnības un slavu viņu uzticību.

{8:31} par mums un mūsu tēvi nīkstam tik slimības:, bet tāpēc, ka mums, grēciniekiem, tu būsi sauc

žēlsirdīgs.

{8:32} jo, ja tu esi apžēlojies pēc mums, vēlme tu būsi saukt žēlsirdīgs, mums, proti, ka nav taisnības darbiem

{8:33} par tikko, kuriem ir daudzi labi darbi noteikti uz augšu ar tevi, no viņu pašu darbiem saņem atlīdzību.

{8:34}, kas ir cilvēks, ka tu shouldest pieņemt neapmierinātība ar viņu? vai kāds ir pērkams paaudze, kas tu shouldest būt tik rūgta, pret to?

{8:35} patiesībā neviens cilvēks starp tiem, kas tos ir dzimis, bet viņš darījis nodarbojas negēlīgi; un starp ticīgajiem nav neviena, kas nav par ļaunu darījis darīts.

{8:36}, jo, Ak, kungs, tavs taisnības un tavs labestību, deklarē, ja tu esi žēlsirdīgs, sacīja viņiem kas ir nav pārliecība par labiem darbiem.

{8:37} tad atbildēja viņš uz mani un teica dažas lietas, esi tu esi runājis aright un atbilstoši unto tavs vārdiem, tas ir.

{8:38} jo patiesi es nedomāju par izvietojuma, tiem, kas ir grēkojis, pirms nāves spriedumu, pirms pirms iznīcināšanu:

{8:39}, bet priecājos pār dispozīciju
taisnīgs, un atcerēsies arī to svētceļojums kājām, un
pestīšanu, un atlīdzību, kas viņiem ir.

2 Esdras Page 718

{8:40} tāpat kā tagad jau runāju, Tātad tas izbeidzas caurlaide.

{8:41} par kā zemkopis pļaus daudz sēklu pēc
zemē, un planteth daudzi koki un vēl lieta, kas ir
labs sēj savā sezonā nāk ne uz augšu, ne auduma, viss, kas
ir apstādītas veikt saknes: pat tā ir no tiem, kas apsētas ar
pasaulē; viņi veic ne visi var saglabāt.

{8:42} es tad atbildēja un sacīja: ja esat atraduši žēlastību,
ļaujiet
man runāt.

{8:43} kā zemkopis sēklu perisheth, ja tas
nāk, nevis uz augšu un savlaicīgi saņemt ne tavs lietus
sezona; vai_ar ī ja

tur nāk pārāk daudz lietus un bojāt to:

{8:44} pat tik perisheth cilvēkam, kas veidojas ar
tavs rokās un sauc tavs paša attēla, jo tu esi
kā sacīja viņam, kura dēļ tu hast made visas lietas, un
salīdzināja viņu sacīja zemkopis sēklas.

{8:45} nedrīkst būt Auzāne ar mums, bet rezerves Tava tauta,
un

apžēlojies pēc tavs paša mantojuma: jo tu esi
unto tavs radījums Žēlīgā.

{8:46} tad atbildēja viņš uz mani un teica, šīs lietas ir
klāt, un lietas, kas nāk par šādu, kā var nākt.

{8:47} jo tu comest šim īss, tu shouldest būt
spējīgs mīlēt savu radību, vairāk nekā i, bet ofttimes ir
novilkta tuvs unto tev un sacīja tā, bet nekad
nekrietns.

{8:48} to arī tu art pirms visvairāk apbrīnojams
Augsts:

{8:49}, ka tu esi humbled sevi, kā tas becometh
tevi, un esi nevar vērtēt sevi cienīgs būt daudz
slavēja vidū taisns.

{8:50} jo daudzu lielo ciešanām izdara tiem, kas
pēdējā laikā ir vērsusi uzmanību pasaulē, jo viņiem
gāja ar lielu lepnumu.

{8:51} bet tu pats sevi saprotams, un meklēt
slavu, piemēram, ir kā tevi.

{8:52} sacīja jums ir paradīze atvērta, tad tree of life ir stādīt, pienācis laiks ir sagatavota, plenteousness ir izgatavots gatavs, pilsēta ir builded un ļāva atpūsties, jā, perfekta labestības un gudrības.

{8:53} ļaunuma sakne ir noslēgts uz augšu no jums vājums taurenis ir slēpa no jums un korupciju ir viņš bēga uz ellē, aizmirst:

{8:54} bēdas ir pagājis, un šajā nolūkā ir shewed nemirstību dārgumu

{8:55} un tādēļ tu uzdot nekādus papildu jautājumus attiecībā uz daudziem no tiem, kas iet bojā.

{8:56}, kad tās bija veikušas brīvību, viņi nicina

Lielākā daļa augsto domāja nievāt savu tiesību un atstāja savu veidos.

{8:57} Turklāt viņi ir uzkāpts uz leju viņa taisns,

{8:58} un sacīja savā sirdī, ka nav Dievs; jā

un, zinot, ka viņi ir jāmirst.

{8:59} kā iepriekšminētās lietas būs saņem, Tātad

slāpes un sāpes ir gatavas tiem: tā nebija viņa gribas

ka vīriešu jānāk nulle:

{8:60} bet tie kas izveidota aptraipīts nosaukums
par viņu, kas lika viņiem un nepateicīgs, sacīja viņam bija
kas tos sagatavoja dzīvē.

{8:61} un tādēļ mans spriedums tagad ir pie rokas.

{8:62} šīm lietām man nav shewed unto visiem vīriešiem, bet
unto tevi un maz tāpat kā tev. Tad man atbildēja un sacīja:

{8:63} redzi, O Lord, tagad esi shewed mani
daudziem rodas jautājums, ko tu gribi sākt darīt,
pēdējās reizes: bet Cikos, tu esi ne shewed mani.

{9:1} viņš atbildēja uz mani tad un sacīja: tu esi pasākums
laiku cītīgi sevi: un kad tu seest daļu

pagātnes, apzīmējumus, kas ir teicis, pirms tevis,

{9:2} tad būsi tu saprastu, ka tas ir ļoti pats
laiks, kurā visaugstākā sāks apmeklēt pasaulē
ko viņš ir darījis.

{9:3} tāpēc, kad ir redzams zemestrīces un
uproars cilvēku pasaulē:

{9:4} tad būsi tu labi saprotat, ka visvairāk augstu
zobins, par tām lietām, par dienām, kas bija pirms tevi,
pat no paša sākuma.

Darījis {9:5}, tāpat kā viss, kas notiek pasaulē

Sākums un beigas un beigās ir acīmredzams:

{9:6} pat tik reizes arī no visaugstākā ir vienkārša

pirmsākumiem brīnums un jaudīgu darbu un galotņu
parādīšanai

ietekmi un pazīmes.

{9:7} un ik viens, kas ir saglabāta un varēšu

aizbēgt ar savu darbu un ar ticību, ar kuru jūs esat
ticēja,

{9:8} glabā no minētā briesmām, un veic

redzēt mana pestīšana, mana zeme, un manu robežām: es
ir svētīts tos man no paša sākuma.

{9:9} tad tie ir nožēlojami gadījumā, kas tagad ir

ļāunprātīgi mana veidi: un tie, kas ir nodotas viņiem prom
despitefully nosaka aiztures mokpilnā nāvē.

{9:10} jo piemēram, savas dzīves esam saņēmuši pabalstus, un
nav zināms mani;

{9:11} un tie, kas ir nolādēja savu likumu, kaut arī viņiem bija
vēl brīvībā, un, kad vēl bija atvērts grēku nožēlošanas vietu
sacīja viņiem, saprotams, ne, bet nicināja

{9:12} to pašu droši vien zina pēc nāves sākuma.

{9:13} un tādēļ tu nedrīkst būt ziņkārīgs cik neticīgs ir sodīta, un kad: bet noskaidro cik taisns saglabāti, kura ir pasaulē, un kuriem pasaule ir izveidots.

{9:14} tad man atbildēja un sacīja:

{9:15} man ir minēts iepriekš, un tagad runāt, un būs Tas arī turpmāk runāt, ka tur ir daudz vairāk no viņiem

Page 719 2 Esdras

kas iet bojā, nekā no tām, kas ir saglabāts:

{9:16} kā vilnis ir lielāks kritums.

{9:17} un viņš atbildēja man sakot, kā šis lauks ir

Tātad ir arī sēklām; kā ziedi, tādi ir krāsas

arī; piemēram, strādnieks, tāds arī ir darbs; un tāpat _ kā

zemkopis ls pats, tātad ir viņa lopkopības: tā

bija laiks, pasaulē.

{9:18} un tagad, kad esmu gatavs pasaulē, kas bija vēl nav veikti pat par viņiem nedomāt, ka tagad dzīvot, ne vīrs runāja pret mani.

{9:19} jo tad katrs paklausīja: bet tagad labās manieres

no tiem, kas tiek veidotas šajā pasaulē, kas ir
perpetual sēklas, kā arī likums, kas ir bojāts
nelaika izteikts atbrīvoties sevi.

{9:20}, tāpēc es uzskatīja, ka pasaules, un, raugi, tur bija
sakarā ar ierīcēm, kas bija stājies briesmas.

{9:21} un es redzēju, un apžēloti tas ievērojami, un ir tur mani
vīnogu klastera un augu liels cilvēku.

{9:22} let pūlis iet bojā tad, kas ir dzimis
veltīgi; un ļaujiet mana vīnogu, kas tur, un manā
uzņēmumā; par lielu
darba man liek ideāls.

{9:23} tomēr, ja tu gribi pārtraukt vēl septiņas dienas
vairāk, (bet tu būsi ātri,

{9:24} bet iedziļināties lauku ziedi, ja dzīvojamās mājas ir
builded, un ēd tikai ziedi lauku; garša miesa,
nekāda vīna dzēriens, bet ēst tikai; ziedi)

{9:25} un lūdzieties sacīja Visaugstākā nepārtraukti, tad es
nākt un runāt ar tevi.

{9:26} un es iegāju lauks, kas tiek saukta par manu ceļu
Ardath, kā viņš norīkoja mani; un nu es sēdēju starp

ziediem un apēdi garšaugu pļavas un
gaļa no paša ievēroti mani.

{9:27} pēc septiņām dienām es atsēdos uz zāli, un mana sirds
bija aizkaitināts, manī, tāpat kā iepriekš:

{9:28} un atvēru muti un sāka runāt pirms

Visaugstākā, un teica:

{9:29} Ak, kungs, tu, ka shewest pats sev sacīja mums, tu
shewed, unto mūsu tēviem tuksnesī, vietā WAST

Ja neviens treadeth, tukšā vietā, kad tie nonāca
no Ēģiptes.

{9:30} un tu spakest sakot, uzklausiet mani, O Izraēlā; un
pieminiet manus vārdus, tu sēkla, Jacob.

{9:31}, Lūk, es sivēnmāti manā praksē un tā
ienest augļu jums un ye, paliek spēkā tā uz visiem laikiem.

{9:32}, bet mūsu tēvi, kuri saņēmuši likumā, tur ir
ne, un novēro nav tavs rīkojumus: kaut gan augļu
tavs likums nebija ne bojāties, nedz nevarēja, jo bija tavs;

{9:33} vēl tie, kas to saņēmusi gāja bojā, jo viņi
viņiem tur nav lieta, kas bija apsētas.

{9:34} un, lo, to a tradīcija, kad zemes darījis ls

saņēma sēklas, jūras kuģi, vai kuģa gaļas _ dzert,
kas ir gājuši bojā kur tas sēj vai iemesti,
{9:35} šī lieta arī bija apsētas vai nodot tajā, vai
saņemts, iet bojā un remaineth ne ar mums: bet ar mums
to darījis tā nav noticis.

{9:36} jo mēs, kas esam saņēmuši likumu bojāties, grēks,
un mūsu sirdi, kas saņēma arī to

{9:37} neatkarīgi no likuma perisheth nav, bet
remaineth savu spēku.

{9:38} un kad es spake šīs lietas manā sirdī es
paskatījās atpakaļ ar savējiem acīs, un uz labo pusi es redzēju
sieviete, un, Lūk, viņa sēroja un raudāt ar skaļu
balss, un bija daudz bēdājās sirdī, un viņas drānas bija
īres maksa, un viņa bija pelnus uz galvas.

{9:39}, tad ļaujiet man manas domas iet, ka bija, un pagriezās
man sacīja

{9:40} un viņas sacīja, kālab tu weepst? kāpēc
māksla, tu esi tik bēdājās tavs prātā?

{9:41} un viņa teica unto mani, ser, liek mani mierā, ka varbūt
es

bewail sevi un pievienot sacīja pati savas bēdas, jo es esmu smagi sasāpējušais

manā prātā, un atnesa ļoti zems.

{9:42} un teica, sacīja viņas, kas tevi aileth? pastāsti.

{9:43} viņa sacīja man tavs kalps biju kails,

un neviens bērns bija gan vīrs man bija trīsdesmit gadu laikā

{9:44} un šiem trīsdesmit gadiem man bija nekas cits dienā un nakts, un katru stundu, bet padarīt manu, lūgšanu uz visaugstāko.

{9:45} pēc trīsdesmit gadiem Dievs mani dzirdēja tavas handmaid

izskatījās pēc sava izmisuma, uzskatīja, ka nelaime, un deva man ir dēls: un es biju ļoti priecīgs par viņu, tāpēc bija mans vīrs un mana kaimiņiem: un mums bija liels gods, unto Visvarenais Dievs.

{9:46} un es baro viņu ar lielu travail.

{9:47} tā, kad viņš kļuva uz augšu un nāca uz laiku, viņš ir sieva, es baudu.

{10:1} un tā Tātad notika, ka, kad mans dēls bija stājās viņa kāzu kamerā, viņš pakrita un nomira.

{10:2}, tad mēs visi gāza gaismas, un viss mans

kaimiņiem pacēlās uz mani mierināt: tāpēc es paņēmu manu atpūtu, unto

otrās dienas vakarā.

{10:3}, un tā notika, kad tie bija visi devušies

mierināt, lai beigās varētu būt kluss; pēc tam pacēlās es ar naktī aizbēga un šurp stājās šajā jomā, kā tu seest.

{10:4} un es tagad mērķis nav atgriezties uz pilsētu, bet šeit palikt, un ne ēst, ne dzert, bet nepārtraukti sērot un ātri, līdz es die.

{10:5} tad es pa kreisi meditācijas, kur es biju, un runāja ar viņu dusmas, sakot:

{10:6} tu esi dumjš sievietē virs visiem citiem, tu seest ne mūsu sēru un ko happeneth, sacīja mums?

2 Esdras lapu 720

{10:7} kā ka Sion ir pilna ar visu smagumu, mūsu māte un daudz humbled, ļoti smagi sērot?

{10:8} un tagad, redzot mums visiem apraudāt un ir skumji, jo mēs

ir visu smagumu, mākslas tu bēdājās par vienu dēlu?

{10:9} uzdot zemes, un viņa tevi, pateikšu, ka tas ir viņa, kas sērot par rudenī tik daudz, ka vajadzētu augt

uz Rūtu.

{10:10} jo ārā no viņas atnāca visi sākumā un no viņas veic visus pārējos nāk, un, Lūk, ejot gandrīz visi stājas govju embriju un olšūnu iznīcināšanu, un daudzās no tām sakņojas pilnīgi.

{10:11} kurš tad būtu vairāk nekā viņa, sēru ko darījis zaudēja tik liels daudzums; un ne tu, kura māksla žēl, bet par vienu?

{10:12}, bet ja tu sayest unto mani, manu vaimanu nav kā zeme, jo ir zaudējuši manu klēpi, augļu izsvieda ar sāpes un bēdas; ar kailām

{10:13} bet zeme nav tik: par daudzumiem, kas atrodas saskaņā ar zemes gaitu ir aizgājuši, kā tas nāca:

{10:14} tad es saku tev, piemēram, kad tu esi tālāk ar darbu; pat tā zeme arī hath datēts viņas augļiem, proti, cilvēks jau kopš sākuma sacīja viņam, kas padarīja viņas.

{10:15} tagad tāpēc ievērot sevi, tavs bēdas un jābūt ar labu drosmi, ko darījis befallen tevi.

{10:16} jo, ja tu būsi atzīt noteikšanas

tikai Dievs, tu būsi gan saņemt tavs dēls savlaicīgi,
un būsi uzslavēt sieviešu vidū.

{10:17} iedziļināties tavs ceļu tad pilsēta tavs vīrs.

{10:18} un viņa sacīja man, ka es nedarīšu: Es tā darīšu
nevar doties uz pilsētu, bet šeit būs man nomirt.

{10:19} tāpēc es turpināja runāt tālāk sacīja viņas un teica:

{10:20} darīt ne tik, bet ir padoms. ar mani: kā
daudzi ir adversities Sion? būt mierinājums attiecībā
skumjas, kas saistās ar Jeruzalemi.

{10:21} jo tu seest, ka mūsu patvērums ir noteikts atkritumi,
mūsu iedalot altāra mūsu Tempļa iznīcina;

{10:22} mūsu psaltery tiek guldīts uz zemes, ir nodot mūsu
dziesma

klusums, mūsu jautrība ir galā, ņemot vērā mūsu

Svečturis ir nodots, bojāti mūsu derības šķirsts, mūsu

svēts lietām tiek aptraipīts, un nosaukumu, kas ir aicinājis mūs

gandrīz tiek apgānīts: mūsu bērni ir izvirzīti kauns, mūsu

priesteri ir sadedzināti, mūsu levītiem ir radījušas nebrīvē, mūsu

jaunavām ir aptraipīts, un mūsu sievas ravished; mūsu taisns

vīri aizrāva mūsu mazajiem iznīcina mūsu jaunekljiem

ceļ verdzība, un mūsu spēcīgi vīrieši ir kļuvuši
vāja;

{10:23} un kurā ir vislielākais visu Sion roņu
darījis tagad zaudējis viņas gods; jo viņa ir sniegusi rokās
no tiem, kas ienīst mums.

{10:24} un tādēļ nokratīt tavs liels smagums, un
izvietotas daudzās bēdas, kas var būt varens
žēlsirdīgs, unto tev atkal, un visaugstākā sniedz tev
atpūtas un vieglumu, no tava darba.

{10:25} un tā notika, kamēr es runāju ar viņu,
Lūk, viņas seja pēkšņi ārkārtīgi shined, un viņas
viņa seja glistered, tāpēc, ka es biju nobijies no viņas, un prātoja
tas varētu būt.

{10:26} un, Lūk, pēkšņi viņa lika lielas raudāt ļoti
baismīgs: tāpēc, ka zeme nodrebēja pie trokšņa sievietē.

{10:27} un man izskatījās, un, Lūk, sievietē šķita
unto me ne vairāk, bet bija pilsēta builded, un liels
vieta shewed, no pamatiem: tad es biju nobijusies,
un kļiedza ar skaļā balsī sacīja:

{10:28} apzīmējot Uriel eņģelis, kas nāca pie manis uz

pirmais? jo viņš darījis izraisīja man nonākt daudz būvbedre un mans gala pārvērtās korupciju un mana lūgšana pārmetums.

{10:29} un kā bija runājot šos vārdus redzi, viņš nāca pie manis un skatījās uz mani.

{10:30} un, raugi, es gulēju kā vienu, kas bija miris, un mana izpratne tika ņemts no manis: tad viņš sagrāba mani aiz labo roku, mierināja mani un nolika mani uz kājām, un teica, sacīja man:

{10:31} ko tevi aileth? un kāpēc esi tu tik disquieted? un kāpēc ir tavas nemierīgās izpratni un domas tavas sirds?

{10:32} un teica, jo tu esi atstājis mani, un vēl es izdarīju saskaņā ar tavu vārdu, un es devos uz lauku, un, raugi, esmu redzējis un vēl redzēt, ka es neesmu spējīgs izteikt.

{10:33} un viņš sacīja man piecelties vīrišķīgi, un es konsultēs tevi.

{10:34} tad es teicu, runāt par manu pavēlniek, manī; tikai mani nevar pamest, lest es die izjaukt manu cerību.

{10:35} ir redzams, ka es zināju, ka nav un dzirdēt, ka man nav zināms.

{10:36} manas sajūtas maldināts vai mana dvēsele ir sapnis?

{10:37} tagad, tāpēc es lūdzu tevi, ka tu gribi shew savu kalpu šo vīziju.

{10:38} viņš pēc tam atbildēja uz mani un teica, uzklausiet mani, un

informē par tevi, un pateikt tev, kālab tu art bail: par

Visaugstākā atklās daudz slepenas lietas, unto tev.

{10:39}, ko viņš darījis redzams, ka tavs ceļš ir labi: par ko tu nemitīgi sorrowest uz tava tauta un makest lielu vaimanu Sion.

{10:40} šajā tāpēc ir redzes nozīmē ko pēdējā laikā tu sawest:

{10:41} tu sawest sieviete sēras, un tu begannest, lai tiktu viņu mierināt:

{10:42}, bet tagad seest tu esi sieviete līdzība nav vairāk, bet tur parādījās unto tev pilsēta builded.

{10:43}, un tā kā viņa pastāstīja, ka tevi nāves viņas

dēls, tas ir risinājums:

{10:44} šī sieviete, kuru tu sawest ir Sion: un

tā kā viņa teica unto tev, pat viņa, kam tu seest kā

pilsēta ir builded,

{10:45} tā kā es saku, viņa teica unto tev, ka viņai, darījis

trīsdesmit gadus bijis neauglīgs: tie ir trīsdesmit gadu, kur

nebija nekādu piedāvājumu padarīja viņas.

{10:46} bet pēc trīsdesmit gadiem Zālamana builded pilsētas

un piedāvāja piedāvājumi: un pēc tam kailas neauglīgs dēls.

{10:47}, un tā kā viņa tev teica, ka viņa baro viņu

ar darba: tas bija mājokļa Jeruzalemē.

{10:48}, bet tā, kā viņa teica unto tev, ka mans dēls

viņa kāzu istabā ienāk gadījies neizdošanos,

un nomira: tas bija iznīcināšanas, kas atnāca uz Jeruzālemi.

{10:49} un, Lūk, tu sawest viņai līdzību un

jo viņa sēroja par viņas dēls, tu begannest komforts

viņai: un par šīm lietām, kas ir nejauši, tie tiks

atvērts, unto tev.

{10:50} jo tagad visvairāk augstu redz, ka tu esi bēdājās

unfeignedly, un sufferest no visa tava sirds par viņu, tāpēc

darījis viņš shewed tevi savā godībā, spilgtumu un
comeliness viņas skaistuma:

{10:51} un tādēļ es tev paliek jomā, aicināja

kur ir builded dzīvojamās mājas:

{10:52} jo zinājām, ka visaugstākā būtu shew, tas sacīja
tevi.

{10:53} tāpēc es pavēlēju, tev jāiet uz lauku,

Ja nav pamats bija jebkurā ēkā.

{10:54}, vietā, kur visaugstākā beginneth, lai

Shew savu pilsētu, tur var ēkā neviens cilvēks varēs stāvēt.

{10:55} un tāpēc bailes nav, ļaujiet nav tavs sirds ir

affrighted, bet iet savu ceļu, un redzēt skaistumu un

cēlums, ēkas, tāpat kā tavs acis varētu

skat.:

{10:56} un pēc tam tu būsi dzirdēt tik daudz kā savas ausis

var saprast.

{10:57}, tu esi laimīgs iepriekš daudzi citi mākslas un mākslas

izsaukta ar visaugstāko; un tā ir, bet maz.

{10:58}, bet rīt naktī tu būsi paliek šeit;

{10:59}, un tā ir visaugstākā shew tev vīzijas par

augstas lietas, kas sacīja viņiem būs jādara visaugstākā,
mājot zemes virsū pēdējo dienu laikā. Tātad es gulēju tovakar
un vēl, kā viņš mani komandēja.

{11:1} tad es redzēju sapni, un, Lūk, tur nāca klajā
no jūras uz ērglis, kas bija divpadsmit medījamiem putniem
spārnus,
un trīs vadītāji.

{11:2} un es redzēju, un, Lūk, viņa izpleta spārnus pār
visu zemi, un visi vēji gaisu pūta viņas, un
sanāca kopā.

{11:3} ieraudzīju un ārā spalvas tur auga
Pretēji citiem spalvas; un viņi kļuva nedaudz spalvu un
mazs.

{11:4}, bet viņas galvas bija mierā: galvas vidū
bija lielāks nekā otras puses, tomēr atbalstīja ar atlikumu.

{11:5} Turklāt ieraudzīju, un, raugi, ērglis lido ar viņu
spalvas un valdīja uz zemes, un pār tiem, kas dzīvoja
tajā.

{11:6} un ieraudzīja, ka viss zem debess bija
pakļauta sacīja viņu, un neviens cilvēks runāja pret viņu, nē,
nevis viens

radījums zemes virsū.

{11:7} un es redzēju, un lo, ērglis cēlās uz Rūtu
nagus un zobins spalvas, sakot:

Ne visi uzreiz {11:8} watch: miega ik viens pats
vietu un skatītos pēc kursa:

{11:9} bet ļaujiet jāsaglabā pēdējo vadītāji.

{11:10} un es redzēju, un lo, balss devās ārā no
viņas galvas, bet viņu vidū no ķermeņa.

{11:11} un es numurē viņas pretēju spalvas, un,
Lūk, tur bija astoņi no tiem.

{11:12} un man izskatījās, un, raugi, tur labajā pusē
piecēlās viens spalvu un valdīja pār visu zemi;

{11:13}, un tā tas bija, kad valdīja tā, beigas
atnāca un to vietā parādījās ne vairāk: Tātad nākamais
pēc piecēlās kājās. un valdīja, bija liels laiks;

{11:14}, un tā notika, ka, kad tas valdīja beigām
tas bija arī, tāpat kā pirmajā, tā ka tas parādījās ne vairāk.

{11:15} tad tur nāca balss sacīja tā, un teica:

{11:16} dzirdu, tu, kas esi sedz tik varu pār zemi
ilgi: to es saku tev, pirms tu beginnest ierasties bez

vairāk,

{11:17} tur veic pēc tevis neviens sasniegtu unto tavs laiks ne, sacīja pusi to.

{11:18} tad radās trešais, un valdīja kā citas agrāk, un arī parādījās ne vairāk.

{11:19} tā gāja tā ar visu atlikumu viens pēc otra, kā ikkatrs valdīja un tad parādījās ne vairāk.

{11:20} tad ieraudzīju, un, lo, tur lēnām pārvēršas laiks spalvām, kas sekoja atradās labajā pusē, tās varētu lemt arī; un daži no viņiem lēma, bet tajā pašā laikā viņi parādījās ne vairāk:

{11:21} dažas no tām tika izveidota, bet lēma ne.

{11:22} pēc tam man izskatījās, un, raugi, divpadsmit spalvas, parādījās ne vairāk, ne divi maz spalvas:

{11:23} un ne vairāk, pēc plēsīga putna ķermeni, bet trīs galvas, kas atpūtās un seši maz spārni.

{11:24} tad redzēja, es arī šo divu maz spalvas dala sevi no sešiem, un palika zem galvas, turēja labajā pusē: četrus turpināja viņu vietā.

2 Esdras lapu 722

{11:25} un es redzēju, un lo, spalvas, kas bija paspārnē, doma izveidot sevi un ir likums.

{11:26} un ieraudzīju, un, lo, tur bija viena kopa, bet drīz izrādījās, ne vairāk.

{11:27} un otrais bija ātrāk prom, nekā pirmā.

{11:28} un es redzēju, un lo, abi, kas palikuši domāju, ka arī paši valdīt:

{11:29} un kad viņi tā domāja, Lūk, tur, awaked viens no vadītāji, kas bija miera, proti, to, kas bija vidū; ka bija lielāks nekā divi vadītāji.

{Plkst. 11.30} un pēc tam es redzēju, ka divas galvas ir apvienota ar to.

{11:31} un, raugi, galva bija pagriezta ar tiem, ar to bija un nebija apēst divu spārnu spalvas tas ir klusums.

{11:32}, bet šī galva nodot visu zemi, bailes, un kailas parasti to pār visiem tiem, kas dzīvoja uz zemes ar daudz apspiešanu; un tas bija vairāk pasaules pārvaldībā nekā visi spārnus, kas bija.

{11:33} un pēc tam es redzēju, un lo, galvas, kas bija vidū pēkšņi parādījās ne vairāk, tāpat kā spārni.

{11:34} bet tur palika divi vadītāji, kas arī piemēram, kādas valdīja uz zemes, un pār tiem, kas dzīvoja tajā.

{11:35} un es redzēju, un lo, galvas pa labi sānu kāri to, kas bija uzlikts kreisajā pusē.

{11:36} tad dodos balss, kas sacīja man meklēt pirms tevi, un uzskata, ka lieta, kuru tu seest.

{11:37} un es redzēju, un lo, kā tas bija rūkšana lauva aizdzina no koksnes: un es redzēju, ka viņš izsūtīja vīrieša balsī sacīja ērglis un teica:

{11:38} dzirdēt tu, būs runāt ar tevi un visaugstākā unto tev, saka

{11:39} mākslas ne tu esi tas, kas remainest četri zvēri, kam man made valdīt savā pasaulē, kas beigās viņu laikus varētu nākt caur tiem?

{11:40} un ceturtais nāca un pārvarēja visus zvērus kas pagātnē, un bija vara pār pasauli ar lielu fearfulness, un pār zemi ar visu kompass

daudz ļauna apspiešanu; un tik ilgi laiku dzīvoja viņš zemi ar viltu.

{11:41} zemes esi tu nevar vērtēt ar patiesību.

{11:42} jo tu esi nomocīts lēnprātīgs, tu esi cietis

mierīgs, tu esi mīlējis liars un iznīcināti

no tiem dzīvokļiem, kas izvilka augļu un esi cast

lejum no sienām, piemēram, darīja tevi nevienam nekaitē.

{11:43} tādēļ ir tavs nelikumīgās nodarbojas nākt klajā, unto

Visaugstākā, un tavs lepnums, unto varens.

{11:44} augstāko arī darījis apskatāma lepna

reizes, un, redzi, viņi ir beigusies, un viņa apgrēcība

izpildīts.

{11:45} un tādēļ nav ne vairāk, tu esi ērglis, nedz

tavs briesmīgs spārnus, nedz tavs nelabs spalvas, nedz tavs

ļauņprātīgs galvas, tavs kaitīgs nagi, ne arī tavs veltīgi ķermeņa:

{11:46} ka var atsvaidzināt visu zemi, un var

atgriezties, tiek nogādāta no tava vardarbību, un ka viņa var

ceru, ka spriedumu un viņam žēlastību, kas padarīja viņu.

{12:1} un tas īstenojās, whiles lauva zobins, šie

vārdus sacīja ērglis, es redzēju,

{12:2} un, raugi, galva, kas palika un četras
spārni parādījās ne vairāk, un abi devās sacīja tā un iestatīt
paši valdīt un savu Karalisti bija maza, un
kņada aizpildījums.

{12:3} un es redzēju, un, Lūk, tie parādījās ne vairāk
un visa ķermeņa ērgļa sadedzināts tā, ka zemes
bija lielas bailes: tad es awaked no nepatikšanām un
Transs manā prātā, un no lielas bailes, un sacīja man
gars,

{12:4} Lo, tas esi tu esi darīts sacīja man, ka tu
searchest, visaugstākā veidiem.

{12:5} Lo, tomēr man ir apnicis manā prātā un ļoti vāji
mans gars; un maz spēka ir tur mani, lielas bailes
līdz ar to es šajā vakarā tika nomocīts.

{12:6} tāpēc es tagad lūdzu visaugstākā, ka viņš
mani mierināt unto beigās.

{12:7} un teicu, ka lords bearest noteikums, ja ir konstatēts,
Greisa pirms tavā priekšā, un, ja esmu pamatoti ar tevi pirms
daudzi citi, un, ja mana lūgšana tiešām būtu jānāk klajā pirms
tavs

sejas;

{12:8} mani pēc tam, un shew mani mierināt savu kalpu interpretāciju un vienkāršā atšķirība šo šausmīgs vīziju, kas tu mayest pilnīgi nomierināt manu dvēseli.

{12:9} jo tu esi spriedis tiesu pār mani cienīgs shew mani pēdējās reizes.

{12:10} un viņš sacīja man, ka tas ir interpretācijas vīzija:

{12:11} ērglis, kam tu sawest nākt klajā no jūra, ir valstība, ko bija redzējis vīziju par tavu brālis Daniels.

{12:12}, bet tas bija nevis izskaidroja sacīja viņam, tāpēc Tagad es to apliecinu unto tev.

{12:13} redzi, dienas nāks, kas tur pieaug līdz karaļvalsti pēc zemes, un tas dara baidījās pirmām kārtām karaļvalstij, kas bija pirms tam.

{12:14} tajā pašā divpadsmit karaļi valdīs, vienu pēc vēl viens:

{12:15} apliecinot otrā sāk valdīt, un ir vairāk laika, nekā jebkurš no divpadsmit.

{12:16} un tas jādara divpadsmit neizsaka spārnus, kas tu esi sawest.

Page 723 2 Esdras

{12:17} kā balss ko tu heardest runāt, un ka tu sawest neiet no galvas, bet no vidū ķermeņa, tas ir interpretācijas:

{12:18}, ka pēc laika, ka Karalistes tur dara rodas liela strivings, un tas paliek spēkā briesmas no bankrotējošā:

Tomēr pēc tam neietilpst, bet atkal jāatjauno lai viņa sākumā.

{12:19}, un tā kā tu sawest astoņi mazie saskaņā pieturoties pie viņas spārnu spalvas, tas ir interpretācijas:

{12:20}, ka viņam tur rodas astoņi karaļi, kuru bet mazs un to gadu swift ir reizes.

{12:21} un divas no tām ir bojāties, vidējais laiks tuvojas: četri glabā, līdz to gala sākt pieeja:, bet divi glabā pie beigām.

{12:22}, un tā kā tu sawest trīs galvas atpūšas, tas ir interpretācija:

{12:23} savas pēdējās dienas ir visaugstākā paaugstināt līdz trīs karaļvalstij, un atjaunot daudzas lietas tur, un viņi ir zemes valdījums

{12:24}, un to, ka tajā kavēties ar daudz apspiešanu, pirmām kārtām tie, kas bija viņiem priekšā: tādēļ viņi sauc eagle vadītāji.

{12:25} šie ir tie, kas ir paveikt savu ļaunprātību un kas veic apdare viņa pēdējo gals.

{12:26}, un tā kā tu sawest, kas lielo galvu parādījās ne vairāk, tā signifieth, ka viena no tām mirst uz gultas, un vēl ar sāpēm.

{12:27} par diviem, kas paliek tiksiet nokauti ar zobens.

{12:28} par zobenu no viena veic aprij otru: bet pēdējā veic viņš rudenī caur zobenu pats.

{12:29}, un tā kā tu sawest divas spalvas zem spārnus, iet pār galvu, kas atrodas labajā pusē;

{12:30} to signifieth, ka tie ir tie, kuriem visaugstākā darījis tur to gala sacīja: šī ir neliela Karaliste un pilna nepatikšanas, jo tu sawest.

{12:31} un lauva, kuru tu sawest cēlās no
koka, rūkšana un uzrunā ērglis, un
rebuking viņai par viņas unrighteousness, ar visiem vārdiem
ko tu esi dzirdējis;

{12:32} tas svaidīja, ko darījis tur visaugstākā
par viņiem un viņu ļaunprātībai, sacīja beigās: viņš ir
aizrādīt tiem, un dara tos upbraid ar savu nežēlību.

{12:33} jo viņš nosaka tos pirms viņa dzīvi
spriedumā ir pārmetums tiem un tās labot.

{12:34} pārējo mana tauta viņam piegādā ar
žēlastību, kas pēc manas robežas netiek nospiests un
viņš tos dara priecīgu līdz nāk no diena
spriedumu, apliecinot es esmu runājis, unto tev no
sākumā.

{12:35} tas ir sapnis, ka tu sawest, un tie ir
interpretācijas.

{12:36} tu tikai esi bijis atbilst zināt šo noslēpumu
Visaugstākā.

{12:37} tāpēc rakstīt šīs lietas, ka tu esi
redzēt grāmatu, un noslēpt tos:

{12:38} un iemācīt viņiem gudrs cilvēki, kuru sirdis, tu knowest var saprast un saglabāt šos noslēpumus.

{12:39} bet pagaidiet tu šeit pats sevi vēl septiņas dienas vairāk, tas, ka tā var būt shewed tevi, nekādā veidā to pleaseth Augstākā deklarēt unto tev. Un ar ko viņš gāja savu ceļu.

{12:40}, un tā notika, kad cilvēki ieraudzīja, ka septiņu dienu laikā bija pagātnē, un man nenāk atkal uz pilsētu, viņi sapulcējās tos visus kopā, no vismazāk sacīja vislielākā, nāca pie manis un teica:

{12:41} to, kas mums ir apvainojis tevi? un kāds ļaunums ir mēs izdarīt pret tevi, ka tu mums forsakest un sittest šeit šajā vietā?

{12:42} par visiem pravie i tu tikai mākslas aizgāja no mums, kā klastera vintage un kā svece tumšā vietā, un kā patvērums vai konservēti no vētras kuģis.

{12:43} nav to ļaunumu, kas nāk pie mums pietiekami?

{12:44} ja tu būsi nepametīs mūs, cik daudz labāk bija tā ir mums, ja mums arī bija ierakstīti vidū Sion?

{12:45} mums nav labāk nekā tie, kas tur gāja bojā.

Un tie raudāja ar skaļu balsi. Tad es atbildēju,
un teica:

{12:46} par labu komfortu, O Izraēlā; un nedrīkst būt smags,
tu esi māja Jacob:

{12:47} par augstāko darījis jūs piemiņai, un
Varens darījis nav aizmirsti jūs kārdinājums.

{12:48} attiecībā uz mani, man ir nav atstājis jūs, ne es esmu
izlidoja no jums:, bet esmu atnācis uz šejieni, lai lūgšanas par
Sion, bēdas un ka es varētu meklēt attiecībā uz žēlsirdība
zemas īpašuma jūsu Sanctuary.

{12:49} un tagad iet savu ceļu mājas katram cilvēkam, un pēc
šajās dienās būs jānāk šurp pie jums.

{12:50}, tāpēc cilvēki devās ceļā uz pilsētu, piemēram, kā
Es Pavēlēju viņiem:

{12:51}, bet es paliku vēl šajā jomā septiņu dienu laikā, kā
eņģelis pavēlēja man; un ēda tikai tajās dienās,
ziedi no lauka, un tā bija mana gaļa zālītes

{13:1}, un tā notika pēc septiņām dienām, es sapņoju
sapnis par nakti:

{13:2} un, lo, tur radās vējš no jūras, tas

to pārvietot viļņiem.

{13:3} un es redzēju, un lo, ka cilvēks waxed neveiksmes ir spēcīgi saistītas ar

tūkstošiem no debesīm: un kad viņš pagrieza

seja izskatās, visu lietas drebēja, ko bija redzējis

saskaņā ar viņu.

2 Esdras lapu 724

{13:4} un whensoever balss aizgāja no viņa mutes,

visi tie nodedzināja, ka dzirdēju viņa balsi, tāpat kā zemes failleth

kad tas feeleth uguns.

{13:5} un pēc tam es redzēju, un, lo, tur bija sapulcējušies

kopā virkni vīriešu skaitu no četriem

vējš debesīs, klusināt cilvēks, kas iznāca no

jūra

{13:6}, bet es redzēju, un, raugi, viņš bija graved pats liels

kalnu un lidoja uz to.

{13:7}, bet es esmu redzējis reģionā vai vietā

whereout hill bija graven, un es nevarēju.

{13:8} un pēc tam es redzēju, un lo, visi tie kas

bija sapulcējušies kopā pavēlējis viņam bija iekaisis bail, un

vēl durst cīņa.

{13:9} un, raugi, viņš ieraudzīja daudzas vardarbības kas nāca, viņš pacēla roku, nedz turēja zobenu, nedz visi kara instrumenti:

{13:10}, bet tikai es redzēju, ka viņš sūtīja no muti, jo tas bija blastu uguns, un no viņa lūpām liesmu elpu, un no viņa mēle viņam izvemt dzirksteles un vētras.

{13:11} un viņi visi bija sajaukti kopā; domnas par uguns liesmu elpu un liels negaiss; un nokrita ar vardarbība pret daudziem, kas bija gatavi cīnīties, un tos sadedzināja ik viens, tāpēc ka pēc pēkšņi no neskaitāmiem daudziem nekas nebija uztver, bet vienīgā putekļu un dūmu smarža: kad es redzēju šo man bija bail.

{13:12} vēlāk redzēju, es pats cilvēks nonācis lejā no kalnu un citas miermīlīgas unto viņam piezvanīt Daudziem.

{13:13} un tur bija daudz cilvēku, sacīja viņam, apliecinot dažas bija priecīgs, daži bija žēl, un dažas no tām bija saistošs, un citi daži cēla no tiem, kas tika piedāvāti:

tad es biju slimis ar lielas bailes, un awaked un teica:

{13:14} tu esi shewed tavs kalps šos brīnumus

no sākuma, un mani esi ieskaitīts cienīgs, kas tu esi
shouldest saņem mana lūgšana:

{13:15} Shew man tagad vēl šis sapnis interpretācija.

{13:16} kā iedomāties, jo manis izpratne, bēdas

sacīja, ka palicis tolaik un vēl daudz vairāk

bēdas sacīja tiem, kas nevar atpaliks!

{13:17} jo tie, kas nav atstāti bija smagumu.

{13:18} tagad man saprast lietas, kas tiek likti uz augšu

pēdējās dienās, kas ir notikt sacīja viņiem, un tiem

kas tiek atstāti novārtā.

{13:19} tādēļ ir tie nonāk liels briesmām un

daudzām vajadzībām, piemēram, kā šie sapņi deklarēt.

{13:20} vēl ir vieglāk viņam, ka draud nonākt

par šīm lietām, nekā dot prom kā mākonis

pasaulē, un nevar redzēt lietas, kas notiek pēdējās dienās.

Un viņš sacīja man atbildēja un sacīja:

{13:21}, interpretācija, vīzija ir, es shew tev,

un tiks atvērta unto tev lieta, ka tu esi vajadzīgs.

{13:22} tā, kā tu esi runājis par tiem, kas ir pa kreisi aiz muguras, tas ir interpretācijas:

{13:23} viņš ir jāpārvar briesmas, ka laiks darījis tur pats: tie, kas ir iekritis briesmas ir, piem., ir darbi un ticību pret Visvarenais.

{13:24} zinu, tas tāpēc, ka tie kas jāatstāj aiz muguras ir vairāk laimīgs, nekā tie, kas ir miris.

{13:25} tas ir redzes nozīmē: tā kā tu sawest cilvēks nāk līdzī no jūras vidū:

{13:26} pats ir tas, kuram visaugstākā Dievs darījis tur lielisks sezonas, kas savu self sniedz savu radība: un viņš dod rīkojumu par to, ka tiek atstāti novārtā.

{13:27}, un tā kā tu sawest, kas no viņa mutes tur atnāca kā blastu, vēja, uguns un vētra;

{13:28} un ka viņš turēja zobenu nedz kādu kara akts, bet ka steidzas viņš iznīcināja viss pūlis, kas nāca, lai apspiestu viņu; tas ir interpretācija:

{13:29} redzi, dienas nāk, kad būs visvairāk augstas sāks piegādāt tos, kas ir uz zemes.

{13:30} un viņš nāk par lielu pārsteigumu,
ka pakavēties pie zemes.

{13:31} un viens apņemas cīnīties pret otru,
viena pret otru, pret citu, vienā vietā pilsēta
pret otru cilvēku, un viens pret otru valstība.

{13:32} un laiks, kad šīs lietas dara
pienācis caurlaide, un zīmes notikt, un es shewed
tevi, pirms un pēc tam mans dēls deklarē, kam tu
sawest kā cilvēks augošā secībā.

{13:33} un tad, kad visiem cilvēkiem dzirdēt viņa balsi, ik
cilvēks nedrīkst atstāt savas zemes viņiem ir viena kauja
pret otru.

{13:34} un neskaitāmiem daudziem ir sapulcējušies
kopā, tu sawest tām gatavi nākt, un
pārvarēt viņu cīņas.

{13:35}, bet viņš paliek spēkā pēc augšpusē mount Sion.

{13:36} un Sion izbeidzas, un ir shewed visiem
vīrieši, tiek sagatavotas un builded, tāpat kā tu sawest hill
graven, bez rokām.

{13:37} un šis mans dēls ir pārmetums ļaunais

tām valstīm, kuras to nelabs dzīves izgudrojumi
iekritis vētras;

{13:38} un pirms tās nosaka viņu ļauno domas, un
mokām līdz ar to viņi uzsāk moka,
kas ir kā sacīja liesmā: un viņš tos iznīcina
bez darba likumā, kas ir kā pie manis.

{13:39}, un tā kā tu sawest, kas savāca
citas miermīlīgas daudziem unto viņam;

{13:40} tie desmit ciltis, kuras tika veiktas prom
ieslodzītie, no savas zemes Osea karalis, laika
kam Salmanasar karalis Asīrija veda prom nebrīvē, un

Page 725 2 Esdras

viņš nesa tos pār ūdeņiem, un tāpēc nāca tie stājas
citā zemē.

{13:41}, bet viņi paņēma šo padomu savā starpā,
ka viņi atstāj daudzās pagāns, un iet
tālāk par turpmāko valsts, kur nekad cilvēce dzīvoja,
{13:42}, ka viņi tur varētu glabāt savos statūtos, kas
viņi nekad tur savas zemes.

{13:43} un stājās Eifratas pa šauro

upes vietām

{13:44} augstas, tad shewed pazīmes,

un tur vēl plūdu, līdz tie tika nodotas vairāk nekā.

{13:45} caur šo valsti bija lielisks veids, kā

Ej, proti, par pusotru gadu: un tajā pašā reģionā ir

sauc par Arsareth.

{13:46} tad viņi tur dzīvoja līdz brīdim, kad pēdējo reizi; un

tagad, kad viņi sāk nākt,

{13:47} augstāko palikšu plūsmas atsperes

atkal, ka viņi var iet cauri: tādēļ tu sawest

daudzi ir ar mieru.

{13:48} bet tie, kas ir pa kreisi aiz no tava tauta ir

viņi atrada manu robežām.

{13:49} tagad, kad viņš destroyeth no daudziem

tautām, kas ir savākti kopā, viņš ir aizstāvēt savu tautu

kas paliek.

{13:50}, un tad viņam shew liels jautā tiem.

Tad es teicu {13:51}, O Lord, bearest likums, shew, man

tas: Wherefore esmu redzējis vīrieti, kas nāk no

jūras vidū

{13:52} un viņš sacīja man patīk, kā tu vari ne meklēt, kā arī uzzināt lietas, kas ir šajā jūras dziļas: pat tik neviens cilvēks zemes virsū redzu mans dēls, vai tiem, kas ir ar viņu, bet dienas laikā.

{13:53} šis ir sapnis interpretācija kas tu esi sawest, un ar kuru tu esi tikai mākslas šeit mazinājās.

{13:54} jo tu esi atstājis tavs paša veidā, un tavu centību sacīja mans likumu piemērot, tādēļ meklēju naktsmājas.

{13:55} tavs dzīves tu esi pasūtījis gudrību, un esi aicināja izprast tavu māti.

{13:56} un tāpēc es shewed tevi dārgumi

Visaugstākā: pēc tam, kad pārējās trīs dienas būs runāt citas lietas

unto tev, un pasludināt unto tev vareni un brīnišķo lietas.

{13:57} tad man gāja tālāk jomā, dodot slavēt un pateicoties lielā mērā sacīja visaugstākā sakarā ar viņa brīnumus

ko viņš darīja pēc laika;

{13:58} un tāpēc, ka viņš governeth pats, un šāda lietas kā rudenī viņu sezonās: un tur pavadīju trīs dienas.

{14:1} un tā notika pēc trešajā dienā, es sēdēju zem ar ozola, un, Lūk, tur pienāca no krūma balss pret mani, un teica: Esdras, Esdras.

{14:2} un es teicu, šeit es esmu, kungs, un es uzkāpa uz manas kājas.

{14:3} tad sacīja viņš man man bija acīmredzami krūms atklāt sevi sacīja Mozum un runāja ar viņu, kad mana cilvēki, kas kalpoja Ēģiptē:

{14:4} un nosūtīja viņu veda mani cilvēki no Ēģiptes, un atveda līdz mount, kur es viņu tur, mani gara sezona,

{14:5} un pastāstīja daudz brīnumains lietas un shewed viņu noslēpumiem reizes un beigās; un komandēja viņam, sacīdams:

{14:6} šos vārdus būsi tu deklarēt, un tie nebūs tu esi slēpt.

{14:7} un tagad teikt, unto tev,

{14:8} ka tu gulēja uz augšu tavu sirdi pazīmes, kas man ir

shewed, un sapņi, ka tu esi redzējis, un interpretācijas, ko tu esi dzirdējis:

{14:9} tu būsi ņem prom no visiem, un turpmāk tu būsi paliek ar savu dēlu un piem. būt, piemēram, tevi, kamēr pabeigts laikus.

{14:10} jo pasaulē darījis zaudēja savu jaunību un laikus sāksim veco vasku.

{14:11} jo pasaule sadalīta divpadsmit daļās, un desmit daļas tā jau ir pagājis, un puse no desmitā daļa:

{14:12} un tur remaineth, kas ir pēc tam, kad pusi desmito daļu.

{14:13} tagad jānosaka tavs nams secībā, un aizrādīt Tava tauta, komforta šādu, no tiem kā nepatikšanas, un tagad atteiktos no korupcijas,

{14:14} let aiziet no tevis mirstīgās domas, kas izmesti slogu, cilvēks, nodot off tagad vājš raksturs,

{14:15} un nolika sāņus domas, ka ir ļoti smagi unto tev, un steiga tevi traukties no šiem laikiem.

{14:16} par vēl lielāku ļaunumu, nekā tiem, kas tu esi redzējis notikt izdara turpmāk.

{14:17} par izskatās, cik pasaule ir vājāka
caur vecumu, daudz dara ļaunumu pieaugums pēc
tiem, kas tajā kavēties.

Jo laiks ir aizbēguši, tālu un līzinga {14:18} ir grūti
pa rokai: tagad hasteth redze nākt, kas tu esi
redzējis.

{14:19} tad es atbildēju pirms tevi, un teica:

{14:20} redzi, kungs, es iešu, jo tu esi pavēlēja
mani un aizrādīt cilvēkiem, kuri ir klāt:, bet tie, kas
ir dzimuši vēlāk, kurš veic brīdināt viņus? Tādējādi
pasaulē ir iestatīts tumsā, un tie, kas pakavēties tur ir
bez gaismas.

{14:21} jo sadedzina tavus likumu, tādēļ neviens cilvēks pazīst
lietas, kas tiek darīts ar tevi, vai darbu, kas sākas.

2 Esdras lapu 726

{14:22} bet, ja ir konstatēts pirms tevi, Greisa sūtīt
Svētais Gars, par mani, un dara visu, ko darījis darīts uzrakstīt
kopš sākuma pasaulē, kas bija rakstīts tavš
likumu, ka vīrieši var atrast tavš ceļš, un ka tie kas tiks
dzīvojam pēdējās dienās var dzīvot.

{14:23} un viņš atbildēja man sakot, iet tavs ceļu, savākt kopā cilvēkus un teikt, sacīja viņiem, ka viņi meklē tevi ne jau četrdesmit dienas.

{14:24} bet paskaties, tu tevi sagatavot daudz rūtiņu koku, un būt kopā ar tevi, Sarea, Dabria, Selemia, Ecanus un Asiel, Šie pieci, kuri ir gatavi rakstīt ātri;

{14:25}, nāc šurp un sniedz gaismas sveci, izprast savas sirids, kas nav laiž ārā, līdz veikt lietas kas tu būsi sākt rakstīt.

{14:26} un kad tu esi pabeidzis, dažas lietas, tu būsi publicēt, un dažas lietas tu būsi shew slepeni, lai gudrs: uz šī brīža rīt būsi tu sākt rakstīt.

{14:27} tad gāja man tālāk, kā viņš pavēlēja, un sapulcējās visi cilvēki kopā, un teica:

{14:28} dzirdēt šos vārdus, O Izraēlā.

{14:29} mūsu tēvi, sākumā bija svešinieki, Ēģipte, no kurienes tās tika piegādātas:

{14:30} un saņēma likumu dzīvē, kas viņi tur nav, ko jūs arī ir pārkāptas viņiem pakaļ.

{14:31} tad bija zeme, pat zemes Sionas Prioriju, pašķīrās

starp jums pēc daudz: bet jūsu tēvi un ye, sev,
darīts unrighteousness, un nav saglabājusi veidiem kas
Augstākais pavēlējis jums.

{14:32} un forasmuch kā viņš ir taisnīgs tiesnesis, viņš
paņēma no jums laikā šī lieta, ka viņš bija iedevis.

{14:33} un tagad esat šeit jūs un jūsu brāļu vidū
jums.

{14:34} tāpēc, ja tā ir, ka jūs vājina savu
izpratne, un reformēt savu sirdi, tu glabā
dzīvs un pēc nāves tu saņem žēlastību.

{14:35} pēc nāves spriedums nāk, kad
mēs dzīvojam atkal: un pēc tam veic nosaukumus
taisns var manifestu darbos neticīgs topu
deklarēts.

{14:36} lai neviens cilvēks, tāpēc tagad, nāk pie manis, ne
meklēt pēc manis šie četrdesmit dienas.

{14:37} tāpēc man bija pieci vīri, kā viņš lika man
un mēs devāmies uz lauku, un palika tur.

{14:38} un nākamajā dienā, Lūk, mani sauca kāda balss
sakot, Esdras, tavu muti un dzert, došu tev

dzert.

{14:39} tad es atvēru muti, un, Lūk, viņš
sasniedza mani pilnu kausu, kas bija pilns, kā tas bija ar ūdeni,
bet tā krāsa bija kā uguns.

{14:40} un to paņēma un dzēra: un kad es tiku dzēris
mana sirds izteica sapratni un gudrības pieauga manu
krūtīm, lai mans gars nostiprināja manu atmiņu:

{14:41} un mana mute bija atvērās un aizvērās ne vairāk.

{14:42} augstāko deva sapratni, unto pieci
vīriem, un viņi rakstīja brīnišķīgi nakts vīzijas, ka
tika teikts, ko viņi zināja ne: viņi sēdēja četrdesmit dienas, un
viņi rakstīja dienā un naktī, viņi ēda maizi.

{14:43} attiecībā uz mani. Es spake dienā, un es tur nav manu
mēli, naktī.

{14:44} četrdesmit dienas viņi rakstīja divi simti četri
grāmatas.

{14:45}, un tā notika, kad četrdesmit dienas bija
aizpildīt, ka augstākais zobins, sakot, pirmkārt, ka tu esi
rakstījis atklāti, publicēt, kas cienīgs un necienīgs maija
izlasīja:

{14:46} bet paturēt septiņdesmit pēdējo reizi, ka tu mayest
piegādāt tos tikai piemēram, gudrs starp cilvēkiem:

{14:47} viņiem ir izpratne, pavasara
strūklaka, gudrības un zināšanas plūsmā.

{14:48} un es to darīju.

{15:1} redzi, tu runā manas tautas ausīs
pareģojumu, ko es likšu tavu muti, vārdus saka
Lord:

{15:2} un izraisīt to uzrakstījis grāmatā: jo tie ir
uzticīgs un patiesa.

{15:3} bailes nav fantāzijas pret tevi, ne ļaut
no tiem neizpratnes problēmas tevi, kas runā pret tevi.

{15:4} visiem neuzticīgs miršu, to
mirkļa.

{15:5} redzi, saka kungs, es dos nomoka pēc
pasaulē; zobenu, bads, nāvi un iznīcināšanu.

{15:6} par ļaunprātību, tam ir ārkārtīgi piesārņots
visu zemi un to kaitīgs darbi ir izpildīti.

{15:7} tāpēc, saka tas Kungs,

{15:8} es paglabāšu pie mana mēle ne vairāk kā pieskaroties to

ļauņprātībai, ko viņi profanely izdarīt, ne būs, es
ciest tiem šīs lietas, kurā tie neganti izmantot
sevi: Redzi, nevainīgu un taisnā asinīm crieth
pie manis, un tikai dvēseles nepārtraukti sūdzas.
{15:9} un tāpēc, saka kungs, es noteikti atriebs
viņiem, un sacīja man saņemt nevainīgu asinis, no
starp tām.

{15:10} redzi, mana tauta ir novedusi kā ganāmpulka
nokaušanai: būs nav nodarīts tām tagad kavēties ar zemes
Ēģipte:

{15:11} bet es dos viņiem ar vareno roku un
izstiepa roku un Šmite Ēģipte ar mocībām, tāpat kā iepriekš,
un visa zeme to iznīcināt.

{15:12} Ēģipte vaimanāsim un pamats tam ir
ir pārņemts ar mēris un sods, ko Dievs dara

Page 727 2 Esdras

dot uz to.

{15:13} tie, kas līdz zemei vaimanāsim: par to
sēklas neizdoties, izmantojot spridzināšanas un krusas un ar
baismīgs zvaigznājs.

{15:14} bēdas uz pasauli un tos, kas pakavēties tur!

{15:15} jo zobenu un to iznīcināšanu draweth tuvs un vienu cilvēku stāvēt un cīnīties pret otru, un zobeniem, savās rokās.

{15:16} ir dumpis starp vīriešiem, un okupē citas; tie nav uzskata, ka viņu karaļiem, ne prinči un savas darbības laikā paliek spēkā savu spēks.

{15:17} cilvēks ir vēlme doties uz pilsētu, un nav var.

{15:18} sakarā ar savu lepnumu ir pilsētas satraukumu, māju iznīcina, un vīriešiem ir bail.

{15:19} cilvēks ir ne mazāko žēlumu pret viņa kaimiņš, bet iznīcina savas mājas ar zobenu, un sabojāt savu preces, trūkst maizes, un liela nelaime.

{15:20} redzi, saka Dievs, es aicinu kopā visas no zemes ķēniņi ar pietāti, man, kas pieaug no saules, no dienvidiem, no austrumiem un Libanus; lai savukārt paši viens pret otru un atmaksāt to, ko

ka viņi ir darījuši, lai viņiem.

{15:21} tāpat, kā to dara vēl šajā dienā sacīja manu izvēlēto, lai būs man arī, un kompensēt savas krūtis. Tā saka

Kungs Dievs;

{15:22} manas labās rokas dara nav rezerves grēciniekiem, un mana

zobens pār tiem, kas novietni nevainīgu asinis nepārstāj būt uz zemes.

{15:23} uguns ir aizgājusi tālāk no jaunā vīrieša dusmām un darījis

patērēti pamatus zemes un grēciniekiem, piemēram stiebru, kas ir uzliesmoja.

{15:24} bēdas tiem, kas grēks un tur nav manu baušļus! saka tas kungs.

{15:25} es tiem nav rezerves: iet savu ceļu, un jūs, bērni, no strāvas avota, apgānīt nav mans patvērums.

{15:26} par kungu visus tos pazīst, ka grēks pret viņu, un tāpēc viņš delivereth tiem nāvei un iznīcināšanu.

{15:27} jo tagad ir nomoka nāks pār visu zemes un ye paliek viņiem: lai Dievs neizsniedz

jums, jo jūs esat grēkojis pret viņu.

{15:28} ieraudzīt briesmīgā skata un izskatu

pantu no austrumiem:

{15:29} kur Arābijas pūķi tautu dara

nāk ar daudzas kaujas ratus, un daudziem no viņiem

veic kā vējš uz zemes, ka visi tie kas

sadzirdēt bailes, un dreb.

{15:30} arī Carmanians nikns dusmas aizies

tālāk kā mežacūkas, meža un ar lielu spēku

viņi nāk, un pievienoties cīņai ar tām un veic atkritumu

Asīriešu zemes daļu.

{15:31} un pēc tam pūķi ir virsroku,

atceroties šo lietu raksturu; un, ja viņi paši, savukārt

kopā conspiring lielvalsts vajāt tos,

{15:32}, tad tie ir nemierīgajā asiņoja, un saglabāt

apklusināt caur savas pilnvaras un veic bēgt.

{15:33} un no zemes asīriešu

viņus ielenca ienaidnieks, un daļa no viņiem, jo patērē

Saimniece ir bailes un šausmas, un nesaskaņas starp viņu

karaļi.

{15:34} ieraudzīt mākoņi no austrumiem un ziemeļiem no unto dienvidos, un tie ir ļoti briesmīgi skatīties, pilna dusmas un vētras.

{15:35} viņi dara Šmite, viens pēc otra, un tās Šmite nosaka virkni zvaigznes uz zemes, pat to pašu zvaigzne; un asinis no zobena, unto vēders,

{15:36} un vīriešiem sacīja kamielis kūtsmēsliem hough.

{15:37} un ir liels fearfulness un dreb zemes virsū: tie, kas redz dusmas topu bail un drebēja pie visām miesām izbeidzas pēc tiem.

{15:38} un tad tur nāk no lielas vētras uz dienvidiem, un no ziemeļiem un citu daļu no rietumiem.

{15:39} un spēcīgs vējš rodas no austrumiem, un izsludina un mākoņu, kurā viņš uzaudzis sašutums, un maisa, lai radītu bailes pret austrumu un rietumu vējš, zvaigzne iznīcina.

{15:40} liels un varens mākoņi ir uzpūsti līdz pilns sašutums un zvaigzne, ka viņi var veikt visu zemi bail, un tiem kas vērsusi uzmanību tajā; un tie ir ieliet

pār katru lielu un pazīstamu vietu briesmīgs zvaigzne,

{15:41} uguns, un esi Sveicināta, un peld ar zobeniem, un daudzi

ūdeņos, ka visās jomās var būt pilns, un visas upes, ar lielu ūdeņu pārpilnība.

{15:42} un viņi dara nojauc pilsētās, kā arī sienas, kalni un pakalni, meža koki un zāle pļavas un viņu kukurūzas.

{15:43} un viņi iet stedfastly unto Babylon, un likt viņai bail.

{15:44} viņi mēdza nākt pie viņas, un ielenca viņu zvaigzne un visas dusmas nosaka tās ielej uz Rūtu: pēc tam veic putekļu un dūmu ej augšup uz debesīm, un visi tie, kas ir par viņu ir bewail viņu.

{15:45} un tie, kas paliek zem viņas dara pakalpojumu unto tos nodot viņas bailes.

{15:46} un tu, Āzija, ka mākslas partaker cerību Babilonijā un mākslas slavu viņas personas:

{15:47} bēdas būtu unto tev, tu esi nožēlojams cilvēks, jo tu esi lika sevi pašu, kā sacīja viņai; un esi decked tavu meitu,

whoredom, ka viņi varētu, lūdzu, un tavs mīļotājiem, lepnums

2 Esdras lapu 728

kas vienmēr esmu vēlējies izdarīt ar tevi whoredom.

{15:48} tu esi viņai sekoja, kas ienīst visu viņas

darbiem un izgudrojumiem: tādēļ saka Dievs,

{15:49} būs sūtīt nomoka pār tevi; atraitnības,

nabadzība, bads, zobenu un sērgām, tavu māju atkritumu

ar nāvi un iznīcināšanu.

{15:50} un tava spēka krāšņumā ir izžuvī kā

ziedu, siltuma rodas tiek sūtīta pāri tev.

{15:51} tu būsi novājināta, kā nabaga sieviete ar

svītras, un kā viens pārmācījis ar brūces, lai

varenās un cienītāji nedrīkst uztvert tevi.

{15:52} būtu man ar greizsirdība ir tik uzsāka pret

tevi, saka tas Kungs,

{15:53} ja tu hadst nav vienmēr nonāvēja manu izvēlēto

exalting trieka no tavas rokas un pasakot pār viņu

mirusi, kad tu wast piedzēries,

{15:54} izklāstīti tavu sejas skaistumu?

{15:55} piešķir atlīdzību par tavu whoredom tavs

krūtis, tāpēc tu būsi saņēms recompence.

{15:56} patīk, kā tu esi darījis, sacīja mana izvēlētā, saka Kungs, pat tik Dievs dara, unto tev un sniedz tev uz tiem nedarbiem

{15:57} tavs bērni miršu bads, un tu būsi izkrist pa zobena: iedala tavs pilsētās, un viss tavs ir bojā ar zobenu laukā.

{15:58} tie, kas kalnos ir mirst no bada, ēst savu miesu un dzer to pašu asinīm, par ļoti bada maizes un ūdens slāpes.

{15:59} tikpat nelaimīgu tu būsi nāk pa jūru, un atkal saņēms nomoka.

{15:60} un tie ir skriešanās uz gaidīšanas gaiteni pilsētā, un iznīcina kādu daļu tava zeme, un patērēt daļu no tavu godību un atdod Babylon, tika iznīcināta.

{15:61} un tu būsi cast uz leju ar viņiem kā bārdas rugāji, un tos unto tev kā uguns;

{15:62} un veic patērēt tevi un tavu pilsētās tava zeme, un tavs kalniem; tavs mežs un tavs auglīgu koki

tie sadeg ar uguni.

{15:63} tavus bērnus pieņem tās veikt prom nebrīvē, un,
Skaties, ko tu esi, tās sabojāt to un skaistums Piektdiena
tava seja.

Unto tevi, Babylon un Āzijas būt {16:1} bēdas! bēdas ir sacīja
tevi, Ēģipti un Sīriju!

{16:2} gird izveidota sev ar drēbi maisu un mati,
bewail savus bērnus, un būtu žēl; lai iznīcinātu tevi ir
roku.

{16:3} A sword tiek nosūtīts uz jums, un kas var kļūt
atpakaļ?

{16:4} A uguns tiek nosūtīts jūsu vidū, un kurš var remdēt?

{16:5} nomoka sūta šurp pie jums, un kas ir tas, kas var
dzeniet viņus prom?

{16:6} var jebkurš cilvēks braukt prom izsalcis lauva
koksni? vai var kāds apspiešanas uguni, rugāji, kad tas
darījis sācis degt?

{16:7} var kādu pagriezties atkal uz bultiņas, kas tiek nošauti,
spēcīga archer?

{16:8} varens kungs sendeth nomoka un kurš ir

viņš var aizdzīt prom?

{16:9} A uguns ir iet tālāk no jaunā vīrieša dusmām un kas viņš ir kas to var remdēt?

{16:10} viņš nodod lightnings, un kam ir ne bailes?

viņš ir pērkons un kurš nedrīkst būt bail?

{16:11} kungs dara draud, un kurš nedrīkst būt pilnīgi sasists līdz pulveris pie sevis?

{16:12} zemes quaketh un fondi;

jūras viļņi no jūras dzīlēm un viļņi ariseth uz augšu

tas ir norūpējusies, un tās zivis, pirms

Kungs, un pirms godības Viņa pilnvaras:

{16:13} stipra ir viņa labo roku, kas Bendetss priekšgalā, savas bultas, ko viņš shooteth ir asi un ir garām, kad viņi sāks shot vērā pasaules galus.

{16:14} ieraudzīt, nomoka tiek sūtīti, un nedrīkst atkal, līdz tie nonāk uz zemes.

{16:15} ir sakūra uguni un nevar laist ārā, līdz tā pamats zemes patērē.

{16:16} patīk kā bulta, kas nošauti ar vareno archer nav returneth atpakaļ: pat tik mocībām, ko veic

nosūtīts uz zemes nav atdod atkal.

{16:17} bēdas ir man! bēdas ir man! kurš sniegs mani šajās dienās?

{16:18} sākumā bēdas un lielu mourning;

sākas bads un lielas nāves; sākumā

kari un pilnvaras paliek spēkā bailes; sākumā

ļaušanu! ko daru, kad izbeidzas šīs ļaundarības

{16:19} redzi, bads un mēris, nelaime un

ciešanas, tiek nosūtīti kā tādām sērgām grozīšanai.

{16:20}, bet visas šīs lietas, ko viņi dara ne novērsties no

viņu ļaunprātību, ne vienmēr ir norūpējusies par tādām sērgām.

{16:21} redzi, victuals būt tik labs lēts pēc

zeme, ko viņi uzskata par sevi ir laba lieta,

un pat tad dara ļaunumu augt pēc zemes, zobens, bads,

un liels apjukums.

{16:22} jo daudzi no tiem, kas vērsusi uzmanību uz zemes ir

iet bojā no bada; un otrs, ka izvairīties no bada,

zobens iznīcināt.

{16:23} un mirušajiem ir izmetis ārā kā mēslu, un tur

neviens cilvēks, lai mierinātu tās ir: zeme ir

veltīgi, un pilsētas ir izsviests.

Page 729 2 Esdras

{16:24} tur ir neviens cilvēks atstāj līdz zemes, un sēj, tas

{16:25} koki dod augļiem, un kam ir savākt viņus?

{16:26} Vīnogas nogatavojas dara un kas protektora viņiem? visās vietās ir vientuļš vīrieši:

{16:27} tāpēc, ka viens cilvēks ir vēlme redzēt citu, un dzirdēt viņa balsi.

{16:28} jo pilsētas ir desmit kreisajā pusē, un divi no lauku, kurā ir slēpt sevi biezās audzes, kā arī ieži plaisām.

{16:29} kā olīvu dārzā uz katru koku ir palikuši trīs vai četras olīvām;

{16:30} vai kā, kad ir iegūta vīna dārzu, ir atstāti daži no tiem, kas cītīgi meklē caur klasteru vīna dārzu:

{16:31} pat tā šajās dienās ir trīs vai četras ar tiem, kas meklē savas mājas ar zobenu kreisajā pusē.

{16:32} zemes var paredzēt atkritumu, un lauki un pantu veic vaska veco, un viņas veidos un visi viņas ceļi ir augt pilns ar ērkšķiem, jo neviens cilvēks veic ceļojumu therethrough.

{16:33} vaimanāsim jaunavām, kam nav līgavaiņu; vaimanāsim sievietes, kam nav vīru; viņu meitām vaimanāsim, kam bez palīgiem.

{16:34} kari iznīcina viņu līgavaiņu, un viņu vīri ir bojā bada.

{16:35} tagad dzirdēt šīs lietas un saprast viņus, tu Kungu kalpiem.

{16:36} redzi, tā Kunga vārdu saņemt tā: uzskatu, ka nav dievi, no kuriem kungs runāja.

{16:37} redzi, nomoka draw nigh un nav ļengans.

{16:38} kā tad, kad sieviete ar bērnu devītajā mēnesī bringeth tālāk viņas dēls, viņas dzimšanas divas vai trīs stundas lielas sāpes kompass viņas dzemdes, kas sāpes, kad bērns nāk atpakaļ, viņi atslābums ne mirkli:

{16:39} pat tik ne nomoka ir ļengans nāk uz zemes, un pasaulē vaimanāsim un bēdas ir

nāk pēc tam katrā pusē.

{16:40} O mana tauta dzird manu vārdu: padarīt jūs gatavs tavs uzdevums, un šiem ļaunumiem ir pat kā svētceļnieki, pēc zeme.

{16:41} viņš, kas selleth, ļaujot viņam būt tādām kā viņš, ka prom fleeth:

un tas, kas buyeth kā tādu, kas zaudēs:

{16:42} viņam, ka preces, kā tas, kas darījis Nr occupieth ņemt vērā to: un tas, kas buildeth, kā tas, kas nosaka aiztures tajā:

{16:43} viņš, tas pļaus, kā tad, ja viņš būtu nevis gūt: tā arī viņš, kas planteth dārzu, kā tas, kas dara ne savākt vīnogas:

{16:44} viņi apprecēsies, kā tie, kas nenokļūsim, kas nav bērniem; un tie, kas precēties, kā atraitņiem.

{16:45} un tāpēc tie, kas darbaspēka darba velti:

{16:46} svešiniekiem gūt savus augļus un sabojāt savas preces, gāzt viņu mājas, un veikt savus bērnus gūstekņiem, par nebrīvē un bads tos nenokļūsim bērniem.

{16:47} un tie, kas ieņem savas preces ar

laupīšana, jo vairāk viņi klāja savās pilsētās, savas mājas, savas īpašumiem un to pašu personu:

{16:48} jo vairāk man būs dusmīgs ar tiem par savu grēku, saka tas kungs.

{16:49} kā prostitūta envieth tiesības godīgi un tikumīgs sieviete:

{16:50} tā dara taisnības ienīst netaisnību, kad viņa decketh sevi un nosaka viņu apvainot viņas sejā, kad viņš nāk, kas aizsargā viņu, kas cītīgi searcheth ārā zemes virsū katru grēks.

{16:51} un tādēļ ir ye, nevis, piemēram, thereunto, nedz arī tās darbojas.

{16:52} lai vēl mazliet, un netaisnību, ņem prom ārā no zemes, un taisnības valdīs jūsu vidū.

{16:53} let nav grēcinieks saka, ka viņš nav darījis grēkojis: par Dievs dara dedzināt ogles uguns uz galvas, kas saka pirms Dieva kunga un viņa godību, man nav grēkojis.

{16:54} redzi, tā kunga pazīst visus darbus no vīriem, viņu iztēle, savas domas un savu sirdi:

{16:55} kurš runāja, bet vārdu, ļaujiet zemes jāveic;

un tas tika veikts: ļaut Debesu jāveic; un tā tika izveidota.

{16:56} viņa vārdu zvaigznes veica, un viņš pazīst
numuru.

{16:57} viņš searcheth dziļās un bagātību
viņš darījis mēra jūru, un ko tas containeth.

{16:58} jūras ūdeņu vidū darījis aizvēra
un ar savu vārdu viņš darījis pakārts zemes uz ūdeņiem.

{16:59} viņš spreadeth no debesīm kā pagrabs; pēc
ūdeņu darījis viņš nodibināja to.

{16:60} tuksnesī viņam darījis atsperes no ūdens, un
baseini, uz kalniem, kas plūdu varbūt topi
ieliet leju no ūdens zemes augstas klintis.

{16:61} viņš izdarījis cilvēks un nodot viņa sirds vidū no
ķermeņa, un deva viņam elpu un dzīves izpratne.

{16:62} Jā un Visuvarenā Dieva Gars, kas padarīja
visas lietas, un searcheth ārā viss slēptās noslēpumi
no zemes,

{16:63} protams viņš pazīst savu izgudrojumu un ko jūs
domāju, ka jūsu sirdīs, pat tos, kas grēks, un slēpt
grēkam.

{16:64} tāpēc darījis Kungs precīzi pārmeklēja visas savu darbu, un viņš radīs jums visiem ar kaunu.

2 Esdras lapu 730

{16:65} un kad jūsu grēki tiek nodotas tālāk, tu būsi kauns, pirms vīriešu un savus grēkus jūsu accusers dienā.

{16:66} ko jūs darīsiet? vai jūs kā slēpt jūsu grēkus pirms Dievs un viņa eņģeļi?

{16:67}, Lūk, pats Dievs ir tiesnesis, viņu bailes: Atstājiet atteikšanos no saviem grēkiem, un aizmirst savu iniquities, kas jauktos nav

vēl ar viņiem uz visiem laikiem: tik dara Dievs jūs vest uz priekšu, un

piegādāt jums no visas nepatikšanas.

{16:68}, Lūk, dedzināšana sašutums par lielu daudziem ir uzliesmoja pār jums, un tās ņem prom daži no jums, un barības jums ir dīkstāve, ar lietām, ko piedāvā sacīja elkiem.

{16:69} un tie, kas piekrišanu sacīja viņiem ir bijusi nīrgāšanos un pārmet un iemītām takām, zem kājām.

{16:70} ir katrā vietā un pēc tam

pilsētās, lielas sacelšanās pret tiem, kas baidās, tas kungs.

{16:71} tos kā traks vīriešiem, saudzējot neviens, bet

Still nesabojātos un iznīcinot tiem, kas baidās, tas kungs.

{16:72} jo tās atkritumus un atņemt viņu preces,

un izmeta viņus no savas mājas.

{16:73} tad viņi tiek nosaukta, kas ir mana izvēlētā;

un viņi ir mēģinājuši kā zelta uguns.

{16:74} klausīšanās, O ye mans mīļotais, saka tas Kungs: Redzi,

dienas problēmas ir pie rokas, bet es sniegs jums no

tas pats.

{16:75} ye nebaidās būt nedz šaubas; Dievs ir jūsu

rokasgrāmatā,

{16:76} un ceļvedi no tiem, kas glabā manu

baušļus un priekšrakstus, saka Kungs Dievs: ļaujiet nav

jūsu grēkus nosver jums leju un ļaut ne savu iniquities, paceliet

uz augšu

paši.

{16:77} bēdas ir sacīja tiem, kas ir saistītas ar savus grēkus,

un apsedza ar to iniquities, piemēram, lauka ir klāta

vēlreiz ar krūmiem, un tās pārklāj ar ērkšķiem, ceļš

neviens cilvēks var šķērsot!

{16:78} tas atstāts izgērba un meta ugunī, lai būtu ar to patērē.

APOCRYPHA 2ND ESDRAS PAR KING JAMES BIBLE 1611

www.Scriptural-Truth.com